

Puolustusvoimauudistus
Sivu 10

Maavoimien henkilöstöpäällikkö, eversti Mauri Koskela

Henkilöstö etulinjassa puolustusvoimauudistuksessa

Kokelaiden ylentämistilaisuus
Sotilaskodissa 20.7.2013.

Etupyörä 2/2013

Pääkirjoitus	4
Vahdinvaihto	5
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	6
Jääkäriprikaatin vaikutus Sodankylän yrityselämään	7
Tasa-arvo Jääkäriprikaatissa osa 5 Varhaisen puuttumisen malli	8

Ajankohtaista:

Puolustusvoimauudistus Henkilöstö etulinjassa puolustusvoimauudistuksessa	10
Puolustusvoimauudistuksen valmistelu Jääkäriprikaatissa	11
Palkitut varusmiehet	12
Henkilöstössä tapahtuu	14
Vierailuja ja tapahtumia	16

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	24
----------------------	----

Koulutus:

Hengenpelastusuinti	26
Maavoimien vaikuttamisharjoitus	28
Jääkärikilpailu	30

Maanpuolustustyö:

Lapin lumilla	34
Jääkäriprikaatin kilta ry	36
Veteraaniesittelyssä Kalle Sukuvaara	39
Pohjan prikaatin kilta ry	42
Sodankylän sotilaskotiyhdistys ry	42
Jääkäritoimikunta	48

Aliupseerikurssi I/13

Kurssijulkaisun kansi	50
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys	51
Moottorilinja	52
Jääkäri linja	53
Panssarintorjuntalinja	54
Tiedustelulinja	55
Kraanaatinheitinlinja, tuliasemalinja	56
Kraanaatinheitinlinja, tulenjohtolinja	57

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	58
---	----

Etupyörä 2/13 | Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin killan ja Pohjan prikaatin killan lehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Jari Osmonen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Aliupseerikoulun edustaja, yliluutnantti Tapio Kangasvuo
Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
Sodankylän Sotilaskodin edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 45 2106

Kansikuva:

Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print
Painosmäärä:
3000 kpl

Hyvät jääkäriprikaatilaisten, kiltojen jäsenet ja yhteistyökumppanit

Kädessä on ETUPYÖRÄ 2/2013 -lehti. Lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistyökumppaneiden toiminnasta vuoden 2013 talven, kevään ja alkukesän ajalta. Lehden ilmestyessä ovat Jääkäriprikaatin 2/2012 saapumiserän johtajat ja 1/2013 saapumiserän miehistö kotiutuneet ja 2/2013 saapumiserän alokkaat astuneet palvelukseen. Palvelus Jääkäriprikaatissa antaa arktisten sotilastaitojen ohella hyviä eväitä tulevaisuuteen - näitä ovat muun muassa vahvat ystävyysuhteet sekä mahdollisuus kehittää positiivisia vuorovaikutustaitoja. Hyvällä johtamisella ja sitä tosiasiallisesti tukevilla käytänteillä on päästy motivoivaan palvelusympäristöön, myönteiseen asenteeseen yksilöllisessä kohtaamisessa sekä asialliseen ja haastavaan koulutukseen.

Lehden ilmestyminen on perinteisesti ajoitettu alokkaiden valailaisuuden yhteyteen, jolloin lehti parhaiten tavoittaa varusmiesten lisäksi heidän lähiomaiset ja ystävät. Nyt jääkäreillä on edessään peruskoulutuskauden huipennus sekä erikois- ja joukkokoulutuskauden.

Peruskoulutuskauden tavoitteena on, että varusmiehet osaavat sotilaan perustaidot. Peruskoulutuskaudella arvioidaan varusmiehen soveltuvuus erikois- ja johtajakoulutukseen sekä tehdään kuntotestit. Koulutus antaa valmiudet toimia hyvin taistelijaparina ja tyydyttävästi jääkäriyhmän jäsenenä. Oppimisen taso arvioidaan sotilaan perustutkinnolla. Erikoiskoulutuskauden tavoitteena on, että varusmiehet osaavat oman puolustushaaransa, aselajinsa ja koulutushaaransa mukaiset sotilaan tiedot ja taidot. Osaamisen taso arvioidaan koulutushaaratutkinnolla. Joukkokoulutuskauden tavoitteena on, että varusmiehet hallitsevat sijoituksensa mukaiset tehtävät ja kykenevät täyttämään määritetyt suoritusvaatimukset. Joukot koulutetaan sodan ajan kokoonpanossa.

Lehden kirjoitusten painopiste on Jääkäriprikaatin tapahtumien ja toiminnan kuvaamisessa. Sodankylän Yrittäjät ry:n puheenjohtaja Tuomo Neitola kuvaa vieraskynäpalstalla Jääkäriprikaatin kuuluvan oleellisena osana Sodankylään ja sen yrityselämään sekä Lappiin ja koko isänmaan puolustamiseen. Jääkäriprikaatin sosiaalikuuraattori Riitta Tauriainen avaa varhaisen puuttumisen mallin merkitystä tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteutumiseksi Jääkäriprikaatissa. Jääkäriprikaatilaisten tukee toiminnallaan avointa ja kunnioittavaa ilmapiiriä, missä ongelmien hoitamiseen on mahdollisimman matala kynnyks. Puolustusvoimauudistuksen artikkelien kirjoittajat tuntevat perinpohjaisesti uudistuksen suunnittelun perusteet ja toimeenpanon tilanteen. Jääkäriprikaatia tukevia päätöksiä on toimeenpanu runsaasti. Huomattavaa on ollut henkilöstön into tuoda esille aloit-

teita ja hyviä käytänteitä Jääkäriprikaatin toimintatapoja rakennettaessa. Tällaista neuvokkuutta tarvitaan kehittyvässä toimintaympäristössä. Lämmin kiitos Lapin reserviupseeri- ja reserviläispiirille sekä Reserviläisurheiluliitolle kansainvälisen sotilastaitokilpailun järjestämisestä. Pohjois-Suomen sotilasläänin komentajan esimerkki suopungin heitossa taisi kannustaa suomalaiset kolmoisvoittoon.

Otan vastaan 1.6.2013 materiaali-osaston apulaisosastopäällikön tehtävät Maavoimien esikunnassa. Näin ollen tehtäväni Etupyörä -lehden päätoimittajana lähestyy pääteipistettään. Haluan kiittää Jääkäriprikaatin komentajaa, henkilökuntaa, varusmiehiä ja sidosryhmiä Etupyörä -lehden eteen tekemästänne arvokkaasta työstä. Teidän tasokkaiden kirjoitusten ja lehden ilmestymisen eteen tekemänne työn ansiota on, että Etupyörä -lehti on laadukas ja arvostettu joukko-osastolehti Suomessa.

Toivotan hyviä lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 2/2013 parissa.

Sodankylässä 22.5.2013
Everstiluutnantti Esko Pukari
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Vahdinvaihto

Aluksi todettakoon, että hienoa palata takaisin Jääkäriprikaatiin! Aloitin tehtäväni esikuntapäällikkönä 1.6.2013 ja tätä kirjoittaessani on neljäs työpäiväni, koti on saatettu jälleen asutamaan kuntoon helteiden helliessä Sodankylää ja perhe on asettunut jälleen Jääkärikankaalle. Tehtäväni myötä perin arvostetun Etupyörälehden päätoimittajuuden. Palvelin vajaan vuoden Maavoimien esikunnan operatiivisella osastolla valmiussektorin johtajana. Tehtävä oli mielekäs ja sain seurata aitiopaikalta Maavoimien tulevaisuuden rakentamista. Nykyiseen tehtävään olen kartuttanut kokemusta Jääkäriprikaatin lisäksi Pohjan prikaatista, Pohjoisen maanpuolustusalueen esikunnasta, Pääesikunnasta, Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnasta sekä Maavoimien esikunnasta. Kansainvälis-

sä tehtävissä olen palvellut Libanonissa ja Kosovossa. Sodankylä ja Jääkäriprikaati ovat minulle tuttu ympäristö. Palvelin täällä pataljoonan komentajana 1.8.2010 - 31.8.2012. Sodankylään muutin jälleen koko perheeni voimin. Vaimoni, 6 -vuotias tyttärenti ja vuoden ikäinen poikani ovat kotiutuneet mainiosti ja Ella tyttärenti pääsee aloittamaan syksyllä esikoulun. Vapaa-aikani menee pääosin perheen parissa, Johannes poikani pitää huolen siitä että aika ei tule pitkäksi kotonakaan.

Työssä arvostan avointa vuorovaikutusta, suunnitelmallisuutta ja ennakkointia. Kulunutta vuotta ja loppuvuottakin leimaa puolustusvoimauudistuksen toteutuksen suunnittelu Jääkäriprikaatissa. Suunnittelu on lähtenyt käyntiin laajalla rintamalla ja vastuut ovat selkeät. Ensimmäiset Jääkäri-

prikaatiin suunnitellut virkamiehet, osa perheineen, kävivät tutustumassa Jääkäriprikaatiin ja Sodankylän kuntaan 5. - 6.6.2013. Palaute heiltä oli positiivinen. Vastavia tutustumiskäyntejä tultaneen järjestämään jatkossakin uusille tulijoille. Saapumiserä 213 astui palvelukseen ja prikaatissa aloitetaan täysimääräisenä maavoimien uudistetun taistelutavan kouluttaminen.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killoille ja henkilöstölle antoisia lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 2/2013 parissa.

Sodankylässä 6.6.2013

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Jääkäriprikaatin toimintaa ja sen kehittämistä on arvioitu lukuisissa vierailuissa ja tarkastuksissa. Saadun palautteen perusteella olemme tehneet työmme varsin korkeatasoisesti ensimmäisellä vuosipuoliskolla, mutta aina on myös parannettavaa. Onkin ensiarvoisen tärkeää, että meillä on tahto ja kyky parantaa toimintaamme ja vahvistaa suorituskykyämme niin organisaation kuin työntekijän toimien ja tehtävien osalta. Siten vastaamme kaikilla tasoilla ennakoivasti ja joustavasti toiminnan muutoksiin ja uusiin tehtäviin.

Jääkäriprikaatin koulustehtävän lähtökohdana on kouluttaa jokainen palveluksen aloittanut asevelvollinen kykyjensä ja taitojensa mukaiseen tehtävään. Asetetun tavoitteen saavuttamiseksi asevelvollisille on tarjottava yksilöllinen kohtaaminen, motivoiva palvelusympäristö sekä asiallinen ja haastava koulutus.

Palveluksen onnistumista rakennetaan pitkälti johtamisen keinoin ja toimivien käytäntein. Parhaila käytänteillä luodaan palveluksen mielekkyyttä ja tehokkuutta sekä osoitetaan yksilön arvostusta ja huolenpitoa. Yksilöä tukevia toimia ja parhaita käytänteitä pitää toteuttaa koko palveluksen ajan. Siten voidaan saavuttaa edellä asetettu tavoite motivoivasta palveluksesta ja vaikuttaa nostavasti koulutuksen lopputulokseen.

Päämäärämme on kouluttaa taistelukykyisiä joukkoja Lapin vaativiin olosuhteisiin. Onnistuneessa sotilaskoulutuksessa syntyy luottamus johtajaan ja joukkoon sekä omiin taitoihin ja käytössä oleviin varusteisiin. Koulutustuloksien saavuttaminen edellyttää poikkeuksetta innostavaa opetusta (kouluta), oikeiden suoritusten toistoa ja palautteita (vaadi). Joukko- ja henkilökohtainen huolto sekä lihashuolto tukevat koulutustavoitteiden saavuttamista ja mahdollistavat palautumisen seuraavaan harjoitukseen. Joukon koulutuksel-

lista suorituskykyä rakennetaan nousujohteisesti ja tiedostetun tavoitteellisesti.

Jääkäriprikaati 2015:n toimeenpano etenee suunnitelmallisesti ja aikataulussa. Valmistelua tehdään tiiviisti useissa suunnitteluryhmissä yhdessä Lapin ilmatorjuntarykmentin kanssa. Toimeenpanon suunnittelu on saatettu yhteen sovitetuksi alasuunnitelmiksi vuoden loppuun mennessä. Suunnittelun myötä kyetään toiminta ja joukot uudelleen organisoimaan Sodankylään ja Rovaniemelle. Ensimmäiset kokoonpanomuutokset tehdään vuoden 2014 alussa. Tällöin perustetaan uusi Lapin sotilassoittokunta Lapin ilmatorjuntarykmenttiin sekä organisoidaan Jääkäriprikaatin ja Lapin ilmatorjuntarykmentin perusyksiköitä vastaamaan uudistuksen joukkotuotantotehtäviä. Kokonaisuuden organisointi toteutetaan vuoden 2015 vaihteessa.

Jääkäriprikaati 2015:n haastavin valmistelutehtävä on uudistettujen toimintatapojen ja normien laatiminen. Uudistumistarve perustuu puolustusvoimien toimintojen uudelleen järjestämiseen sekä Jääkäriprikaati 2015:n kokoonpanoon ja toimintaan kahdella paikkakunnalla. Uuden toimintatavan luomisen mahdollistavat henkilöstön sitoutuminen tulevaan, asian tuntijuus toimeenpanossa sekä vuorovaikutteinen yhteistoiminta. Tässä mittavassa tehtävässä onnistumme määrätietoisella ja pitkäjänteisellä työllä.

Henkilöstösuunnittelun toimeenpano on käynnissä. Jääkäriprikaati 2015:n tehtäviin suunniteltua henkilöstöä ja kadetteja on perehdytetty tavoitteena henkilökohtaisten siirtovalmiuksien nostaminen. Jääkäriprikaatia vahvistetaan merkittävässä määrin uudella henkilöstöllä lisääntyvien joukkotuot-

tannon ja suunnittelun tehtävien tarpeeseen syksyyn 2013 mennessä. Loput henkilöstöstä esitetään määrättäviksi uusiin tehtäviin osin kesällä 2014 ja pääosin vuoden alussa 2015. Tehtävien hoidon ja yhteenkuuluvuuden muodostumisen kannalta on ratkaisevaa ottaa uusi henkilöstö vastaan kannustavasti ja perehdyttää heidät tehtäviinsä vastuullisesti.

Jääkäriprikaatissa ja varuskunnassa vallitsee erinomainen vire ja tekemisen meininki. Tuloksellinen työ ja palvelus edellyttävät työn, oman ajan ja levon tasapainoa. Vire jatkuu vain, jos huolehdimme tasapuolisesta työnjaosta sekä säännöllisestä ja riittävästä palautumisesta.

Toivotan kaikille tasapainoista loppuvuotta, Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen

Jääkäriprikaatin vaikutus Sodankylän yrityselämään

Jääkäriprikaatin merkitys Sodankylän kuntataloudelle on moneen otteeseen todettu erittäin suureksi. Pelkästään lähes 400 palkansaajan verotulot kunnalle ovat huomattavat. Kun lisäksi lasketaan joukon muut kunnalle tuomat tulot, kuten esimerkiksi kiinteistövero, niin jo tällä joukolla hoidetaan kuntapalveluja pitkälle eteenpäin.

Sodankylän yrittäjähdistys on jo vuosikymmeniä tiedostanut varuskunnan vaikutuksen paikalliseen yritystoimintaan. On varovasti arvioitu, että paikalliset yritykset ovat voineet palkata noin 200 henkilöä erilaisiin töihin pelkästään Sodankylän varuskunnan ansiosta.

Yritystoiminta on paikkakunnalla takavuosina jonkin verran taantunut, mutta taantuma olisi ollut paljon suurempaa ellei varuskunta olisi Sodankylässä. Yrittäjähdistys näkee varuskunnan yhdeksi vahvoista tukijaloista myös elinkeinoelämän ylläpitäjänä paikkakunnalla.

Varuskunta on yrittäjien näkökulmasta pitkälle suljettu itsenäinen toimija, mutta kuitenkin varuskunta tuottaa paikallisille yrityksille hyvinkin merkittävän tulolähteen mm. kaupan alalla. Rakentamisen merkitys on myös huomioitava. Esimerkiksi omakotirakentaminen ilman puolustuslaitoksen henkilöstön asuntorakentamista olisi merkittävästi heikommalla tasolla.

Puolustuslaitoksen toiminnassa on jonkin verran otettu käyttöön myös yksityisten yritysten tuottamia palveluja eli ulkoistettu joidenkin tehtävien hoitoa yrityksiin. On tietysti yritysten kannalta toivottavaa, että paikallisia yrityksiä voitaisiin käyttää entistä enemmän varuskunnan palveluitten järjestämiseksi.

Kokonaisuutena Sodankylän Yrittäjät ry näkee Jääkäriprikaatin Sodankylän puitteissa isona tuotantolaitoksena, joka kouluttaa nuoria kuntalaisia myös yritys-

elämän tarpeiden mukaisesti. Toisin sanoen joukko-osasto tuottaa hyvään järjestykseen perustuvaa koulutusta saaneita henkilöitä yrityselämän palvelukseen.

Yrittäjäjärjestön jäsenet pääosin ovat Jääkäriprikaatin ja sen varuskunnan toiminnan tukija tapahtuipa melkein mitä tahansa. Paitsi silloin, jos varuskuntaa yritetään siirtää pois Sodankylästä.

Päivittäistavarakauppiat kiittelevät haastateltaessa Jääkäriprikaatin tärkeyttä Sodankylälle. Heidän mielestään henkilöstöstä voisi karsia kolmanneksen pois, jos joukko-osasto poistuisi paikkakunnalta. Kauppiaitten mukaan Jääkäriprikaatin pelkkä olemassa olo Sodankylälle on erittäin vahva positiivinen imagotekijä elinkeinojen kehittämiselle.

Samoilla linjoilla päivittäistavarakauppiaitten kanssa on paikalli-

set rautakauppiat, erikoistavarakauppiat sekä muut palveluyritykset kuten esim. korjaamot. Sekä Jääkäriprikaati että sen henkilöstö käyttävät paikkakunnan yritysten palveluja siihen malliin, että voi hyvin puhua yrityselämän ylläpitämisestä.

Sodankylän Yrittäjähdistys, kuten varmasti kaikki kuntalaisetkin, tulee tekemään kaikkensa Jääkäriprikaatin olemassa olon säilyttämiseksi juuri Sodankylässä. Jääkäriprikaatin olemassa olon merkitys paikkakunnalla kasvaa, jos vähäkään seuraa maailman sotilaspoliittista kehitystä. Jääkäriprikaati kuuluu oleellisenä osana Sodankylään ja sen yrityselämään, oleellisenä osana Lappiin, oleellisenä osana koko isänmaan puolustamiseen.

Työkyvyn muuttuessa varhainen puuttuminen on välittämistä

Viiime aikoina ovat merkittävästi nousseet esille keskustelut työurien pidentämisestä. Pitkät työurat eivät kuitenkaan ole toteutettavissa ilman erilaisia tukitoimenpiteitä työ- ja toimintakyvyn ylläpitämiseksi. Varhainen puuttuminen on yksi merkittävä tukitoimenpide. Siinä on sekä inhimillinen näkökulma että myös taloudellinen ja tuottavuusnäkökulma. Lähin esimies on merkittävässä asemassa työkyvyn varhaiseen tukeen liittyvissä toiminnoissa. Luottamuksellisen vuorovaikutussuhteen lisäksi tarvitaan tietenkin myös työntekijän omaa tahtoa ja motivaatiota työkyvyn vaikuttavien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Useat työnantajat ovat ottaneet käyttöön erilaisia työkyvyn tukiohjelmia. Puolustusvoimissa on valmistella parhailaan uusi työkyvyn tuki-normi. Tukiohjelmasta löytyy keinoja työkyvyn tukemiseen sekä yksilö- että yhteisötasolla.

Työkyky määriteltiin aiemmin pääsääntöisesti terveydellisistä lähtökohdista käsin. Nykyisin määritelmä on kuitenkin laajentunut niin että siinä otetaan huomioon myös työn vaatimusten ja yksilön voimavarojen tasapaino. Työkyvyn keskeisinä määrittäjinä voidaan pitää terveyttä, toimintakykyä, elintapoja, osaamista, arvoja, asenteita, työn eri piirteitä sekä yksilön lähiyhteisöä ja elämäntilannetta. Jääkäriprikaatissa seurataan henkilöstön työkykyä mm. työilmapiirikeskusteluiden, kenttäkelpoisuustestien (vast.) tuloksien sekä sairauspoissaolo- ja työtapaturmaseuran avulla. Komentajalle niistä raportoidaan kerran kuukaudessa.

Varhainen puuttuminen Jääkäriprikaatissa

Jääkäriprikaatin yleisenä toimintatapana henkilöstöä koskevien häiriötilanteiden selvittämiseksi on

mahdollisimman varhainen puuttuminen. Tavoite on, että havaituihin ja tiedostettuihin häiriötilanteisiin puututaan heti niiden tullessa esiin. Varhaisen puuttumisen toimintamalli on menettelyohje, joka antaa perustiedot puuttua työpaikalla esiintyviin ongelmiin ja auttaa ratkaisujen etsimisessä. Toimintamallit on luotu erikseen sairauspoissaolojen, työpaikkahäirinnän ja päihdeongelmien sekä muiden tilanteiden selvittämiseksi. Toimintamallin käytöstä käytetään nimitystä puheeksiottaminen.

Työkyvyn ongelmat voivat näkyä työpaikalla eri tilanteissa. Työntekijällä voi olla paljon erilaisia työkyvyn alenemiseen vaikuttavia tekijöitä. Ne voivat näkyä yksilön fyysisessä, psyykkisessä tai sosiaalisessa työkyvyssä.

Kenen on vastuu ja missä tilanteissa asiat tulee ottaa puheeksi? Jokaisella meistä on vastuu niin omasta kuin työtoverin hyvinvoinnista työpaikalla. Henkilö itse, työterveyshuolto, työtoverit, esimies voivat olla aloitteentekijöitä puheeksiottamiselle. Merkkejä muutoksista tai ongelmista yksilön työkyvyssä tai työviihtyvyydessä voivat olla esimerkiksi liian pitkät työpäivät, vapaapäivien pitämättömyys, vuorovaikutusongelmat työtovereiden kanssa, myöhästyminen, työsuoritusten tason laskeminen, mahdollinen päihteiden väärinkäyttö tai se, jos jostain syystä vaikuttaa siltä että kaikki ei ole hyvin. Asiaan on puututtava aina, jos henkilöllä on vuorovaikutusongelmia työtovereiden kanssa. Jos henkilöllä on paljon poissaoloja; kolme tai useampia lyhyitä (1-3 vrk) poissaoloja kolmen kuukauden aikana, yli 20 vuorokautta yhtäjaksoisesti kestävä poissaolo tai jos henkilön sairauspoissaolon voidaan arvella aiheutuneen työpaikan olosuhteista tai jos poissaoloja on paljon perjantaisin, maanantaisin tai palkallisten vapaapäivien

yhteydessä. Mahdollinen päihteiden väärinkäyttö on aina syy puheeksiottamiselle.

Puheeksiottamisen toimintavaihtoehtoja on kolme: epävirallinen puheeksiottaminen, suullinen puheeksiottaminen ja virallinen puheeksiottaminen. Epävirallinen puheeksiottaminen on vapaaehtoista tiedustelua, esimerkiksi kysymällä, että miten sinulla menee. Suullista puheeksiottamista voidaan esimerkiksi käyttää tilanteissa joissa työntekijällä on niin sanottuja selviä poissaoloja kuten poissaolot oman tai lapsen sairauden vuoksi. Virallisessa puheeksiottamisessa, työntekijä ja hänen esimiehensä neuvottelevat tilanteesta sekä miettivät ratkaisuvaihtoehtoja tilanteeseen. Prosessiin kuuluu myös seuranta, päätös ja dokumentointi. Keskusteluissa käsitellyt asiat sekä lomakkeissa olevat tiedot ovat luottamuksellisia. Esimies harkitsee tapauskohtaisesti dokumentoinnin tarpeellisuuden tapauksen vakavuuden, laaja-alaisuuden tai pitkäkestoisuuden näkökulmasta.

Esimiehen rooli

Merkittävässä asemassa koko varhaisen puuttumisen mallissa on esimies. Hänen vuorovaikutustaidoillaan voidaan luoda aidon välittämisen tunne työntekijälle. Esimiehen on erityisen tärkeää ymmärtää, tunnistaa ja ennakoita sekä yksittäisen työntekijän että työyhteisön tilanteita työhyvinvoinnin kannalta. Esimies vastaa pääsääntöisesti puheeksiottamisen pro-

sessin käynnistämisestä ja kokonaisvaltaisesta läpikäymisestä. Sen jälkeen hän arvioi mahdolliset toimenpiteet ja edistää niiden toimeenpanoa yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa.

Varhainen puuttuminen on varhaista tukemista

Varhaisella puuttumisella voidaan edesauttaa työkyvyn hallintaa. Varhainen tuki voi olla apu koko organisaatiolle jos jokin asia uhkaa muuttua huonompaan suuntaan koko organisaation tasolla. Se voi myös olla apu yksittäisessä työyhteisössä tai työyhteisöön kuuluvan yksittäisen työntekijän kohdalla. Varhaisessa tukemisessa on erityisen tärkeää asioiden puheeksiottaminen heti varhaisessa vaiheessa, jotta tilanne ei muodostuisi liian vaikeaksi. Varhainen tuki tulee olla juurrutettuna osaksi organisaatiokulttuuria, jotta se voidaan sisäistää osaksi työelämää. Jos organisaatiossa tapahtuu muutoksia, tulee myös varhaisen tuen mallin tarvittaessa muuttua ja kehittyä. Tukiohjelmasta ja mahdollisista sen muutoksista tiedottaminen henkilöstölle ennaltaehkäisee mahdollisia ennakkoluuloja, epävarmuutta ja luottamuspulaa.

”Yhteistoiminnallinen, hyväksyvä ja uudistushakuinen työyhteisö vahvistaa jäsentensä myönteisiä vaikutuksia itsestään ja kannustaa työntekijää löytämään mahdollisia piilossa olevia voimavaroja ja taitoja.”

Lähteet:

Soiluva Anna, Varhainen tukitoimintamallin rakentaminen Oventia Oy:lle työhyvinvoinnin ja työssä jaksamisen edistämiseksi, 2012 Leppävaara.

http://www.ttl.fi/tyohyvinvointi/tyon_imu/sivut/default.aspx

Varhaisen puuttumisen malli Jääkäriprikaatissa, ohje 26.4.2011. Turja Johanna, Kaleva Simo, Kivistö Marketta, Seitsamo Jorma, Työterveyslaitos, Työkyvyn varhainen tuki työntekijän työkyvyn yksilöllinen tukeminen työpaikalla.

Henkilöstö etulinjassa puolustusvoimauudistuksessa

Hyvät Jääkäriprikaatilaist sekä kaikki arktisen osaamiskeskuksen ystävät ja tukijat!

Maavoimien henkilöstöpäällikkönä olen tarkastellut Puolustusvoimauudistuksen toteutusta maavoimissa ehkä hieman eri näkökulmasta, kuin monen muun toimialan edustajat. Kukaan ei varmasti kiistä, etteikö uudistus koskisi merkittävästi operatiivista alaa tai huoltoa eri puolustushaaroissa ja aselajeissa. Yksi ero meillä henkilöstöpuolella kuitenkin on esimerkiksi sodan ajan valmisteluja tekevään operatiiviseen puoleen verrattuna. Uudistuksessa "ammumme" jo rauhan aikana kovilla ja siinä henkilöstö on jatkuvasti etulinjassa.

Maavoimien tämän hetken henkilöstövahvuus on hieman runsas 6500 henkilöä. Maavoimille käsketty uusi vahvuus vuodelle 2015 on 4510 henkilöä, jon-

ka lisäksi meille on annettu oikeus palkata 200 sopimussotilasta. Muutos on suuri ja huolimatta hyvän työnantajan periaatteista, joilla kaikille nykyisille henkilöille on yritetty etsiä työpaikka tai jokin muu selviytymispolku, ei kipeiltäkään ratkaisuilta todennäköisesti välttyä. Siksi onkin ollut hämmästyttävää seurata ammattitaitoisen ja motivoituneen henkilöstömmen reaktioita sekä osin suoraa palautetta uudistukseen liittyvistä asioista. Työkaveria tuetaan, omasta tulevaisuudesta ollaan optimistisia ja jopa työnantajan toimiin ollaan pääosillaan tyytyväisiä. Olisimmeko siis todellakin hyvä työnantaja? Uskoakseni edellä mainitut seikat tukevat tätä näkemystä.

Helpolla emme tule kuitenkaan muutoksesta selviämään. Jo siirty-

mävaiheen töiden järjestely ja uusien toimintatapojen valmistelu tulee työllistämään tälläkin hetkellä melkoisen työtaakan alla painiskelevia henkilöitä. Runsaasti henkilöitä on jouduttu määräämään erilaisiin suunnitteluryhmiin ja runkoihin valmistelemaan tulevia uudistuksen edellyttämiä ratkaisuja. Nämä henkilöt ovat väistämättä pois nykytehtävistä, jotka tulee hoitaa jäljelle jäävien työpanoksella. Ja varmastikaan kaikki ei ole valmista heti vuoden 2015 alussa. Sisäänajo ja toimintojen varmistaminen teettävät pitkiä työpäiviä, kuten aiemmissa muutoksissa on saatu todeta.

Perinteisesti kannamme huolta erityisesti siitä osasta henkilöstöstä, jota muutos kipeimmin koskettaa esimerkiksi irtisanomisten muodossa. Näin pitää tietysti ollakin, mutta kannan yhtä suurta huolta myös siitä henkilöstöstä, joka jatkaa siirtymävaiheesta eteenpäin. Toivottavasti tässä tilanteessa henkilöstö itse sekä esimiehet kaikilla tasoilla, pyrkivät karsimaan pois ne työtehtävät, joita ei ole välttämättömästi toteuttaa sekä kartoittavat niitä toimia, joilla henkilöstöä kyetään tukemaan jaksamisessa työtehtävien toteuttamisessa ja huono-osaisempien työkavereiden tukemisessa.

Allekirjoittaneella on täysi vastuu kaikista henkilöstöratkaisuksista, joita maavoimissa Puolustusvoimauudistukseen liittyen on suunniteltu tai toteutettu. Päätöksien lähtökohtana on pidetty ehdottoman tasapuolista henkilöstön kohtelua mahdollisimman inhimillisiin lähtökohtiin perustuen. Miten tässä on onnistuttu, jäänee historian kirjoituksen varaan. Toivon kuitenkin koko maavoimien henkilöstölle voimia uudistuksen toteutuksessa sekä menestystä elämän tulevilla taipaleilla!

Arktisen lämpimin terveisin
Mikkelistä

Eversti Mauri Koskela
Maavoimien henkilöstöpäällikkö

Puolustusvoimauudistuksen valmistelu Jääkäriprikaatissa

Työ puolustusvoimauudistuksen parissa on jatkunut Jääkäriprikaatissa tiiviisti kuluneen kevään ja alkukesän aikana. Työtä tehdään hyvässä yhteistyössä Lapin ilmatorjuntarykmentin kanssa. Suunnittelua ja suunnitelmien toteuttamista on toteutettu kaikilla toimialoilla, kaikkiaan 12:sta eri työryhmässä. Viimeisin yhteinen työkokous toteutettiin 11.4.2013 Rovaniemellä. Tilaisuudessa työryhmät työstivät suunnitelmia sekä jatkoivat päivitettävien normien kartoittamista ja päivittämistä. Työn vaiheet esiteltiin Jääkäriprikaatin ja Lapin ilmatorjuntarykmentin komentajille. Yhteisten työkokousten lisäksi eri työryhmillä on ollut omia yhteistyötilaisuuksia, joissa työmäärältään runsasta uudistusta on viety vähän kerralla eteenpäin.

Henkilöstösuunnittelun 2. vaihe saatiin keväällä päätökseen. Jääkäriprikaatissa ei ole yhtään muutoksen kohteeksi joutuvaa henkilöä. Henkilöstösuunnittelussa jatketaan 3. vaihetta, jossa pyritään samaan loppuihinkin avoinna oleviin JPR2015 organisaation tehtäviin henkilöt. Uudistukseen liittyen ensimmäiset henkilöt saadaan Sodankylään loppukesästä 2013, mikä helpottaa huomattavasti prikaatin henkilöstötilannetta.

Henkilöstösuunnittelun perusteella Jääkäriprikaatiin siirtyville henkilöille järjestettiin 4. – 5.6.2013 tutustumistilaisuus, jos-

sa toivottiin uudet työntekijät perheineen tervetulleiksi Jääkäriprikaatiin ja Sodankylän kuntaan. Osallistujia oli 25 (Pv:n henkilöstöä 16, perheenjäseniä 9). Lisäksi toteutettiin 4.6.2013 Maanpuolustuskorkeakoulussa rekrytointitilaisuus, jolla parannettiin kadettien tietämystä niin nykyisestä kuin vuoden 2015 Jääkäriprikaatista sekä lisättiin motivaatiota tulla töihin hienoon joukkoomme.

Yhtenä ratkaisemattomana asiana uudistukseen liittyen on ollut työsuhteiden riittävyys Sodankylässä. Henkilöstömäärän kasvaessa nykyinen työsuhteiden määrä ei ole riittävä eikä Sodankylän alueella ole toistaiseksi riittävästi vuokra-asuntoja tarjolla. Mahdollinen ratkaisu tähänkin on näköpiirissä, koska Kruunuasunnot Oy:llä on suunnitteilla uudisrakentamista varuskunnan lähialueelle, mikä helpottaisi kasvavaa asuntotarvetta. Toivotaan hankkeen etenemistä positiiviseen suuntaan.

Tilojen käytön suunnitelma kehittyi koko ajan. Lisäsuunnittelua tilojen käytön kokonaisuuteen aiheutti talvella Maavoimien esikunnasta tullut päätös kasarmi 2 peruskorjauksen peruuntumisesta liian kalliina. Päätöksellä olivat huomattavat vaikutukset; JPR2015 Sodankylän perusyksiköiden sijoittuminen kasarmeihin täytyi suunnitella uudestaan sekä tarkastella yksiköiden joukkotuotantotehtävämäärät, varastotilojen suunni-

telma vaati päivitystä sekä PVJJK:n toimistotiloja ei tarvinnut siirtää kasarmi 1:een. Päätös ei aiheuttanut ylitsepääsemättömiä ongelmia mutta lisätyötä kylläkin. Oman haasteensa tilojen käytön suunnitteluun tuovat uuden kaluston varastointitilarpeet. Jääkäriprikaatiin on tulossa Maavoimien taistelutapa 2015:n edellyttämää kalustoa vuodesta 2014 alkaen, mistä esimerkkinä mainittakoon lennokikalusto. Suunnittelun lisäksi tiloja kehitetään jatkuvasti niin nykyisen kuin uuden organisaation tarpeisiin; kasarmi 1:een on valmistumassa johtamisjärjestelmätaloja sekä prikaatin esikuntaan valmistellaan tiloja uusille tietojärjestelmille.

Operatiivinen suunnittelu Maavoimien taistelutapa 2015:n mukaisille joukoille on käynnissä ja henkilöitä ympäri Suomea on ollut useita viikkoja pitkiä päiviä työstämässä laajan Lapin alueen suunnitelmia.

Edellä mainittujen isojen kokonaisuusien lisäksi on eri toimialoilla tehty jo nyt valtava määrä valmistelutyötä. Eikä työ uudistuksen parissa lopu vielä hetkeen, paljon on suunnitelmia tehtävänä ja toteuttavana sekä huomattava määrä normeja ja toimintatapamalleja on uudistettava eli paljon on työtä edessä mutta yhdessä tekemällä puolustusvoimauudistuksen tuloksena on entistä hienompia Jääkäriprikaati.

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäri-ristit 4.6.2013

Upseerikokelas Pulkkinen Anton Pekka Aleks
Upseerikokelas Airisniemi Ville Jussi Tapani
Kersantti Käkelä Olli Hermann
Alikersantti Laitinen Matti Samuli
Jääkäri Muyima Gaillard Eza Samuli
Upseerikokelas Karjula, Tuomas Eevert
Upseerikokelas Barkholm Vertti Wilhelm
Upseerikokelas Hettula Aapo Aleksanteri
Alikersantti Vaarala Olli Antti
Alikersantti Reinola Topi-Pekka
Jääkäri Haavisto Erka Johan
Upseerikokelas Hinkkainen Olli Tapani
Upseerikokelas Muotka Pekka Esa Tuomas
Alikersantti Horsma Iiro Ensio

Varusmiespalvelusaika lyheni 15 päivällä
1.2.2013 lukien. Ensimmäiset uuden lain piiriin
kuuluvat heinäkuussa 2012 palvelukseen astu-
neet 255 päivää palvelleet varusmiehet kotiutet-
tiin 20.3.2013.
Kotiuttamisjuhlassa Sotilaskodissa 19.3.2013
palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jääkäriprikaatin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosi-
kirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaa-
tissa:
Korporaali Pitkänen Lauri Oskari,
Sissikomppania

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä
palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Siponen Matti Mikael,
Sissikomppania

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä
palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Korporaali Marjanen Miska Eewert,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:
Korporaali Lehtosaari Liisa Loviisa,
Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Jäntti Nina Elisa,
Sissikomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta
olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla
varusmiehelle:
Jääkäri Kivimäki Markku Mikko Ilmari,
Sissikomppania
Jääkäri Stenman Annina Elisabet,
Huolto- ja kuljetuskomppania

347 päivää palvelleet 2/12 saapumiserän johtajat sekä 165 päivää palvelleet 1/13 saapumiserän
varusmiehet kotiutettiin torstaina 20. kesäkuuta. Kotiuttamisjuhlassa Sodankylän varuskunnassa
Joutselän patsaalla 19.6. palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja
sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta
palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Virtanen Oula Henrik,
1. Jääkärikomppania
Kersantti Petäistö Henrik Artturi,
3. Jääkärikomppania

Reserviupseerien mitali, kunniakirja ja puukko
ansiookkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Ylisirniö Sampo Oskari,
Sissikomppania

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko
ansiookkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Rantakokko Konsta Erkki Eemeli,
Tukikomppania

Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendi,
kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin
ansiookkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korporaali Kälkjä Joni Jalmari,
Sissikomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta
ja kolarittomasta moottoriajoneuvon
kuljettamisesta varusmiesaikana:
Jääkäri Harju Joonas Jalmari,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä
palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana
Jääkäriprikaatissa:
Korporaali Ylitalo Villematti,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta
palveluksesta Lapin Jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Rajasaari Miro Kristian,
1. Jääkärikomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta
palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa
Jääkäri Kauppila Janne Olavinpoika,
Sissikomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:
Alikersantti Heikkilä Aleks Mikael,
1. Jääkärikomppania
Jääkäri Vanha Samuli Petteri,
Tukikomppania
Jääkäri Somppi Tommi Veli Juhani,
Huolto- ja kuljetuskomppania
Korporaali Lapinkangas Aki Olavi,
Sissikomppania
Kersantti Kemppanen Eetu,
3. Jääkärikomppania

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan"
-veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347
päivää palvelleelle:
Alikersantti Kustula Juho Tuomas,
1. Jääkärikomppania

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan"
-veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 165
päivää palvelleelle:
Jääkäri Kangas Antti Olavi Valtteri,
1. Jääkärikomppania

Itsenäisyyden puolesta - kirja ja (Jääkäri testamentti)
ansiookkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Poukkanen Mikko Tapio,
Tukikomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta
olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla
varusmiehelle:

Upseerikokelas Oikarinen Janne Samuli,
1. Jääkärikomppania
Upseerikokelas Holma Tuomo Markus,
Tukikomppania
Kersantti Tajakka Ville-Veikko,
3. Jääkärikomppania
Alikersantti Seppänen Jari Tapani,
Huolto- ja kuljetuskomppania
Alikersantti Kaan Kimmo Aatu,
Sissikomppania
Jääkäri Holappa Joonas Petteri,
Tukikomppania

Ulla Mustakallio- rahaston stipendi hyvää sotilaskun-
toa osoittaneelle 165 vuorokautta palvelleelle:
Jääkäri Puoskari Tuomo Aleks,
1. Jääkärikomppania

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta
palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa:
Kersantti Noso Seppo Toivo Jalmari,
Sissikomppania

Leijona Catering Oy:n stipendi hyvästä palveluksesta
sotilaskeittäjänä:
Jääkäri Kauppi Miika Ilari,
Tukikomppania

Henkilöstössä tapahtuu

4.6.2013

Ansiomerkit, ansioristit ja ansiomitalit

Valtion virka-ansiomerkki

Varastonhoitaja Jukka Aikio**Varastomestari Yrjö Kemppainen****Asentaja (puuseppä) Matti Lehtinen**

Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan ansioristi

Yliluutnantti Jarmo Neitola**Yliluutnantti Petteri Salmela**

Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan

I luokan mitali

Toimistosihteeri Päivi Kuusela**Toimistosihteeri Tuula Ojaniemi**

Sotilasansiomitali

Luutnantti Mika Nikula

Tykkimiesmitali soljen kera, myönnetty 6.3.2013

Kapteeni Hannu Kotilainen

Kuvassa vasemmalta yliluutnantti Petteri Salmela, toimistosihteeri Päivi Kuusela, toimistosihteeri Tuula Ojaniemi, luutnantti Mika Nikula, varastomestari Yrjö Kemppainen ja asentaja Matti Lehtinen.

Ylennykset ja palvelusarvot

4.6.2013 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Tauno Huhtamella**Teknikkokapteeniksi teknikkoyliluutnantti Pasi Mikkola****Yliluutnantiksi luutnantti Pekka Korhonen**

4.6.2013 ylennykset reservin sotilasarvossa

Luutnantiksi ylikersantti Petteri Ylianttila**Ylikersantiksi kersantti Antti Paakkari****Ylikersantiksi kersantti Timo Kukkula****Ylikersantiksi kersantti Jussi Saikkonen****Alikersantiksi sotilaspastori Risto Alakärppä****Kersantiksi toimistosihteeri alikersantti Maria Junttila****Korpraaliksi ajoneuvoasentaja Janne Junttila**

4.6.2013 annetut palvelusarvot

Väapeliksi ylikersantti Mika Auer**Ylikersantiksi kersantti Antti Paakkari****Ylikersantiksi kersantti Timo Kukkula****Ylikersantiksi kersantti Jussi Saikkonen**

Virkaan nimitykset

Määräaikaisen nuoremman upseerin

virkaan 1.2.2014 - 31.1.2019

Luutnantti Juha Hämäläinen

Aliupseerin virkaan 1.5.2013

Kersantti Taneli Vaarala sotilaspoliisialiupseeriksi**Kersantti Henri Miettinen opetusaliupseeriksi****Kersantti Salla Kortelainen opetusaliupseeriksi****Kersantti Jaakko Taipalus kuljetusaliupseeriksi****Kersantti Antti Oikarinen varastoaliupseeriksi****Kersantti Tomi Hepo-oja varastoaliupseeriksi****Kersantti Ville Koivikko opetusaliupseeriksi****Kersantti Jesse Nilirova kuljetusaliupseeriksi**

Määrä-aikaisen aliupseerin virkaan 14.1. - 31.12.2013

Robert Huisjen opetusaliupseeriksi

18.2. - 31.12.2013

Kersantti Tero Kuusela opetusaliupseeriksi

Siviilivirkaan sosiaalikirjuriin

tehtävään 1.3.2013

Riitta Tauriainen

Määräaikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi

4.2. - 3.8.2013

Vänrikki Timo Mikkola kouluttajaksi**Kersantti Jari-Pekka Mikkola kouluttajaksi**

4.3. - 3.9.2013

Vänrikki Niko Hannula kouluttajaksi

17.6.- 16.12.2013

Kersantti Teemu Nikula kouluttajaksi

1.8.2013

Erikoisupseerin virkaan ajoneuvoteknikon tehtävään,

teknikkoluutnantti Pasi Ahola

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.6.2013

Everstiluutnantti Esko Pukari

Apulaisosastopäälliköksi Maavoimien esikuntaan materiaaliosastoon

Pohjois-Suomen sotilasläänin varusmieskouluttajaksi vuonna 2012 on valittu kapteeni Markku Pulju

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.6.2013

Everstiluutnantti Jari Osmonen

Maavoimien esikunnasta Jääkäriprikaatin esikuntapäälliköksi

1.7.2013

Luutnantti Marko Siirtola Kaartin jääkäriyrykmentistä

1.8.2013

Majuri Pekka Äikäs Kainuun prikaatista**Luutnantti Mikko Kettunen Pohjois-Karjalan prikaatista****Luutnantti Pekka Ikonen Pohjois-Karjalan prikaatista****Ylikersantti Sami Lievonen Pohjois-Karjalan prikaatista****Ylikersantti Henri Venäläinen Pohjois-Karjalan prikaatista****Vääpeli Juha Mattila Maasotakoulusta**

29.8.2013

Yliluutnantti Jarmo Sverloff SM 2 kurssi/MPKK

1.9.2013

Kapteeni Riku Rantakari YE -kurssi/MPKK**Kapteeni Janne Heikkilä Karjalan prikaatista****Yliluutnantti Sakari Hietanen Karjalan prikaatista**

Reserviin ja eläkkeelle

1.9.2013

Kapteeni Harri Hautala, vääpeli Jarmo Maijanen ja**toimistosihteeri Anita Alatalo**

1.10.2013

Luutnantti Kari Pikkupirtti

1.11.2013

Luutnantti Mika Nikula

1.12.2013

Asentaja Erkki Nieminen

Myönnetyt aloitepalkinnot

17.12.2012, Ylikersantti Asta Alioravainen:**"Maastoruokalaatikoiden kyltti"****30.1.2013, Ylikersantti Asta Alioravainen ja toimistosihteeri Maria Junttila: "Päivystyskansio"****Vääpeli Timo Kallio: "Osumanilmaisjärjestelmä tähyspanoksin"****21.5.2013, Ylikersantti Tatu Leppänen: "RSKSKO SIPI****patruunan säilytysrasia"**

Tutustumiskäynti Sodankylään

Jääkäriprikaati järjesti Jääkäriprikaati 2015 organisaatioon suunnitelluille henkilöille perheineen tutustumiskäynnin Sodankylään 5.-6.6.2013. Käynnin tarkoitus oli sitouttaa ja kannustaa henkilöstöä tuleviin tehtäviin ja esitellä Sodankylän varuskuntaa, Jääkäriprikaattia ja Sodankylän kuntaa myös heidän perheilleen.

Ensimmäisen vierailupäivän ilta vietettiin Jääkäriprikaatin rantasaunalla Jeesiöjoen rannalla. Prikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen toivotti vieraat arktisen lämpimästi tervetulleiksi rantasaunan pihalle pystytetyn laavun edessä palavien tulien tunnelmassa.

Rantasaunan kodalla nautittiin Varuskuntarvintola Tähtien kokki-

en valmistamaa poronkäristystä ja lämmintä alkukesän iltaa vietettiin kauniissa säässä laavulla.

Nuorimpia vieraita Akselia, Ilmaria ja Jalmaria ei Jeesiöjoen viileä vesi pelottanut ja pojat vähän ihmettelivätkin miksi aikuiset eivät tulleet uimaan.

Suklaasydän ja Tinapilli viihdekonsertti

Lapin, Pohjan ja Kainuun Sotilassoittokuntien viihdekonsertti järjestettiin Sodankylän Liikuntahallissa 24.5.2013. Konsertin johti musiikkieverstiluutnantti Elias Seppälä. Solisteina olivat laulaja Saara Aalto ja huilisti Petri Sinda.

Shanghaista Lappiin!

Toukokuun alussa huipputenori José Carrerasin kanssa Shanghaissa laulanut Saara Aalto keikkaili Suomen Lapissa Sodankylässä ja Rovaniemellä Pohjois-Suomen sotilassoittokuntien kanssa. Saara Aalto esiintyi Kainuun, Lapin ja Pohjan sotilassoittokuntien solistina Sodankylän liikuntahallissa perjantaina 24.5. klo 19.00 "Suklaasydän ja tinapilli" -konsertissa.

Saara Aallon ohella solistina esiintyi Lapin sotilassoittokunnan

oma huilisti Petri Sinda ja yhdistettyä orkesteria johti puolustusvoimien ylikapellimestari Elias Seppälä.

Ohjelma oli luonteeltaan hyvin viihteellinen. Konsertissa kuultiin sekä paikallista että ajankohtaista musiikkia.

Konsertin avasi Ismo Alangon Kemijärvelle sijoittuvan TV-sarjan Taivaan tulet –tunnusmusiikki. Laajemminkin Lapin maisemat soivat Anssi Tikanmäen maalailuissa maisemakuvissa sekä Maria Kalaniemen villissä Ahmassa.

Saara Aalto taas seikkaili salaisen agentin 007 matkassa sekä vei kuulijansa viihdeklassikoiden kautta toisen cd-levynsä tunnelmiin. Loppua kohden vauhti kiihtyi kuumiin latinalais-amerikkalaisiin rytmeihin.

Petri Sinda

Petri Sinda aloitti sotilassoittajauransa vuonna 1979 soitto-oppilaana Lahden Varuskuntasoitokunnassa. Hän pääsi heti alussa hyvään oppiin. Lahden konservatoriossa toimi tuolloin opettajana Suomen johtava huilisti ja huilunsoiton opetuksen kehittäjä, jo edesmennyt Tapio Jalas.

Soittajaupseerin työn Petri Sinda aloitti Lahden Varuskuntasoitokunnassa vuonna 1983. Kuusi vuotta myöhemmin huilisti komennettiin Rovaniemen Varuskuntasoitokuntaan, nykyiseen Lapin Sotilassoittokuntaan. Sinda jatkoi opiskelua Oulun konservatoriossa ja valmistui huilunsoiton opettajaksi. Hän on käynyt ylläpitämässä soitotaitoaan

Rainer Risbergin luona Lahdessa aina tähän päivään asti.

Petri Sinda on osallistunut menestyksekkäästi Puolustusvoimien soittomestaruuskilpailuihin, joissa hän on sijoittunut aina kolmen parhaan joukkoon. Huilusarjan voitto tuli vuonna 1985.

Vuonna 2011 Petri Sinda oli mukana The 2011 International Military Band -orkesterissa, joka levytti Lontoossa 40 Marches Around The World -CD:n.

Petri Sinda on ollut uransa aikana useasti solistina ja soittanut useimmat huilulle ja puhallinorkesterille sävelletyt tai sovitetut teokset. Suklaasydän ja tinapilli -viihdekonsertti on Sindan viimeinen konsertti huilusolistina. Hän jää eläkkeelle 1.12.2013.

Elias Seppälä

Musiikkieverstiluutnantti Elias Seppälä on toiminut puolustusvoimien ylikapellimestarina vuodesta 2008.

Hän sai kapellimestarin peruskoulutuksen vuonna 1980 alkaen sotilaskapellimestarikurssilla Sibelius-Akatemiassa opettajinaan Atso Almila ja Pertti Pekkanen. Seppälä on myös toiminut Kaartin Soittokunnan päällikkönä sekä Pohjan Sotilassoittokunnan päällikkönä Oulussa. Seppälä on myös toiminut opettajana ja puhallinorkesterikilpailujen tuomarina sekä johtajana useilla musiikkileireillä ja -kursseilla, mm. Sulasolin Soitinmusiikkiliiton järjestämällä puhallinmusiikkileireillä.

Seppälälle myönnettiin Oulun läänin taidepalkinto vuonna 1995 ja hänet valittiin vuoden sotilasmuusikoksi vuonna 1999.

Saara Aalto

Saara Aalto on helsinkiläinen laulaja-lauluntekijä, joka kuvailee musiikkiaan sanoilla epic love pop. Oulunsalossa syntynyt Saara on lapsesta asti halunnut laulaa, tehdä lauluja ja esiintyä, ja ensimmäiset laulunsa hän kirjoittikin jo 5-vuotiaana.

7-vuotiaana Saara halusi pianotunneille oppimaan lisää musiikin

tekemisestä. Pianosta tulikin tärkeä juttu Saaran elämässä ja ahkeran harjoittelun lisäksi hän lauloi myös useissa kuoroissa, kävi tanssitunneilla ja sävelsi. Vuonna 1998 11-vuotias Saara voitti Kotkan Merilaulukilpailut omalla sävellyksellään, joka voitti myös meripäivien sävellyskilpailun.

Lapsuusvuosiensa jälkeen Saara opiskeli lukiovuotensa Oulussa, Madetojan musiikkilukiassa keikkailien ja soitto- sekä laulutaitoaan hioen. Vuonna 2004 16-vuotias Saara pääsi osallistumaan Suomen Euroviisukarsintoihin yhtyeellä Heidi Kyrö & just sekä edustamaan Suomea kansainvälisillä Golden Star-laulufestivaaleilla Romaniassa, ja sai näin tärkeää esiintymiskokemusta tulevaisuutta varten.

Lukion jälkeen Saara pääsi Helsinkiin opiskelemaan musiikkia ja askeleen lähemmäs unelmaansa. Vuonna 2007 19-vuotias Saara sijoittui kolmen parhaan joukkoon Talent Suomi 2007-ohjelmassa, minkä jälkeen pääsi mukaan Helsingin Kaupunginteatterin High School Musical 1 & 2 -musikaaleihin tehden säveltäjä-pianisti Kelsi Nelsenin roolin.

Saara on ollut mukana Suomen Euroviisukarsinnoissa Hanna Marshin ja Riikan taustalaulajana vuosina 2008 ja 2009. Vuonna 2010 Saara pääsi Suomen Euroviisukarsintojen avoimen kilpailun nettikarsintaan, jossa sijoittui 10 eniten ääniä saaneen joukkoon, muttei vielä päässyt televisioitavaan semifinaali-karsintaan. Saara pääsi kuitenkin mukaan Helsingin kau-

pinginteatterin Wicked-musikaaliin, jossa hän työskenteli vuonna 2010-2011.

Keikkailun ja musikaalien lisäksi Saara dubbaa elokuvia, piirrettyjä ja mainoksia, mm. "Prinsessa Papu" piirretyssä Desperon taru, "Liisa" Tim Burtonin elokuvassa Liisa Ihmemaassa ja "Molly" musiikki-tv-sarjassa Bubble Guppies.

Alkuvuonna 2011 kova työ palkittiin ja Saara pääsi taas Euroviisujen avoimen kilpailun nettikarsintaan. Sieltä hän selvitti tiensä semifinaalin kautta Suomen Euroviisukarsintojen finaaliin itse säveltämällä kappaleella Blessed with Love. Yleisön sydämet sulattanut Saara jäi kisassa lopulta niukasti toiseksi.

Marraskuussa 2011 Saara julkaisi toisen albuminsa Enkeleitä – Angels, joka sisälsi sekä suomalaisia että kansainvälisiä joululauluja, kuten myös Saaran omia joulusävellyksiä. Levyltä mukana musisoivat myös Linda Lampenius ja Tomi Metsäketö. Levy sai suuren suosion sekä kansan että median keskuudessa, ja kappaleet soivat ahkerasti myös radioissa.

Keväällä 2012 Saara oli mukana TV nelosen järjestämässä Voice of Finland-laulukilpailussa.

"Suklaasydän ja tinapilli" - konsertti oli Sodankylän uuden Liikuntahallin ensimmäinen konsertti.

Jääkäriprikaatin joukkoyksiköt vaalivat perinteitään

Lapin jääkäripataljoonan perinnekäsi on 11.3. Joutselän taistelun päivä vuodelta 1555. Pohjan jääkäripataljoonan perinnekäsi on 16.2., joka oli Kuninkaallisen Pohjanmaan Jalkaväkirykmentin perustamispäivä vuonna 1626. Tänä vuonna Pohjan jääkäripataljoonan perinnekäsiä vietettiin Sodankylässä 15.2.2013 pataljoonan komentajan everstiluutnantti Jukka Kotilehdon johdolla ja Lapin jääkäripataljoonan 92. perinnekäsiä vietettiin Sodankylässä 8.3.2013 pataljoonan komentaja everstiluutnantti Oula Asteljoen johdolla.

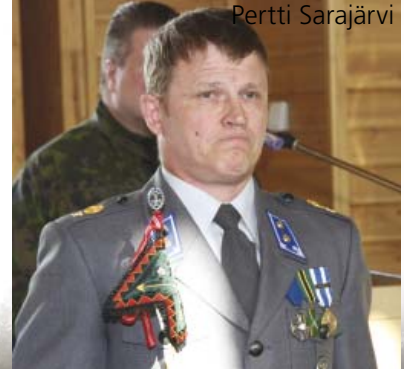
Lapin jääkäripataljoonan perinnekäsiä palkitut

Lapin jääkäripataljoonan kärki-komppania oli vuonna 2012 Tukikomppania

Lapin Jääkäripataljoonan vuoden 2012 kouluttajana palkittiin Vaasan maljalla ja pienoismallilla kapteeni Mikko Koskimaa.

Jääkäriprikaatin killan myöntämän kouluttajastipendillä palkittiin ylikersantti Kai Leinonen ja ylikersantti Riikka Nyström.

Lapin jääkäripataljoonan perinnekäsiä palkittiin everstiluutnantti Aki Sund ja yliluutnantti Pertti Sarajärvi.

Kai Leinonen ja Riikka Nyström.

Lapin jääkäripataljoonan numeroidulla puukolla palkittiin kapteeni Terho Nieminen (120), luutnantti Jarkko Vienola (121) ja kersantti Ilkka Näsi (122).

Lapin Jääkäri-ristillä palkittiin luutnantti Otto Saarinen.

Eero Näsi

Markku Liimatainen

Pohjan jääkäripataljoonan perinnekäsiä palkitut

Vesaisen Ristillä palkittiin kiltaveli Markku Liimatainen.

Pohjan jääkäripataljoonan vuoden kouluttajina palkittiin yliluutnantti Eero Näsi ja kapteeni Markku Pulju Pohjan prikaatin killan kouluttajastipendillä ja puukolla.

Vala ja vakuutus Sodankylän varuskunnassa 8.2.2013

Tammikuussa Jääkäriprikaatin palvelukseen astuneet alokkaat vanhoivat sotilasvalan tai antoivat juhlallisen sotilasvakuutuksen perjantaina 8.2.2013 Sodankylän varuskunnassa. Alokkaista oli noin 500 ja valatilaisuutta seuraamassa oli noin 2000 alokkaiden omaista. Valan ja vakuutuksen esilukijana toimii Sodankylän kunnanjohtaja Viljo Pesonen.

Jääkäriprikaatin iskukykyyn esittelytaulu kiinnosti pientä vierasta.

Talvisodan päättymisen muistopäivä 13.3.2013

Talvisodan päättymisen 73 -vuotismuistopäivänä järjestettiin Sodankylässä seppeleenlaskutilaisuus Talvisotaan lähteneiden muistomerkillä, Sodankylän kunnanviraston edustalla. Seppelä laskettiin rauhantulon hetkellä klo 11.00.

Belgia suoritti Wienin asiakirjan mukaisen LTL-tarkastuksen Jääkäriprikaatiin 29.5.2013

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestössä (ETYJ) on laadittu Wienin asiakirja 2011, joka määrittelee, mitä ovat luottamusta ja turvallisuutta lisäävät toimet (LTL-toimet). Jokaisella ETYJ:n osanottajavaltioilla on luottamusta ja turvallisuutta lisäävänä toimena mm. oikeus tehdä toiseen valtioon tarkastuksia ja arviointikäyntejä.

Belgian tekemän LTL-tarkastuksen tarkoituksena oli varmistaa, ettei tarkastuspyynnössä määritellyllä alueella ole käynnissä sellaista harjoitustoimintaa, josta Suomen olisi pitänyt ennalta ilmoittaa.

Belgian johtaman tarkastusryhmän johtajana toimi everstiluutnantti Peter vand den Broeck. Belgian tarkastusryhmään kuului neljä upseeria, joista yksi oli kanadalainen ja yksi unkarilainen.

Tarkastuksen Jääkäriprikaatissa isännöi Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen.

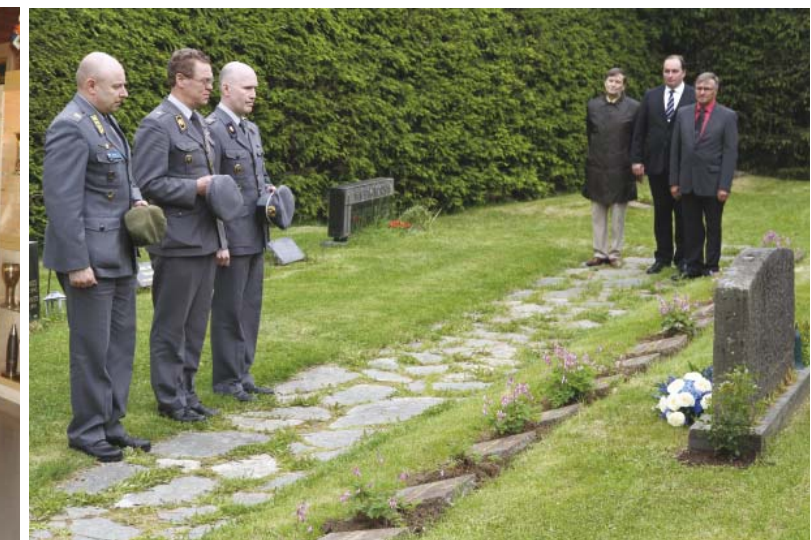
Maavoimien viestintäalan neuvottelupäivät järjestettiin Jääkäriprikaatissa 23.-24.4.2013

Kenttäpiispa Pekka Särkiö tutustui Jääkäriprikaatiin 11.-12.6.2013

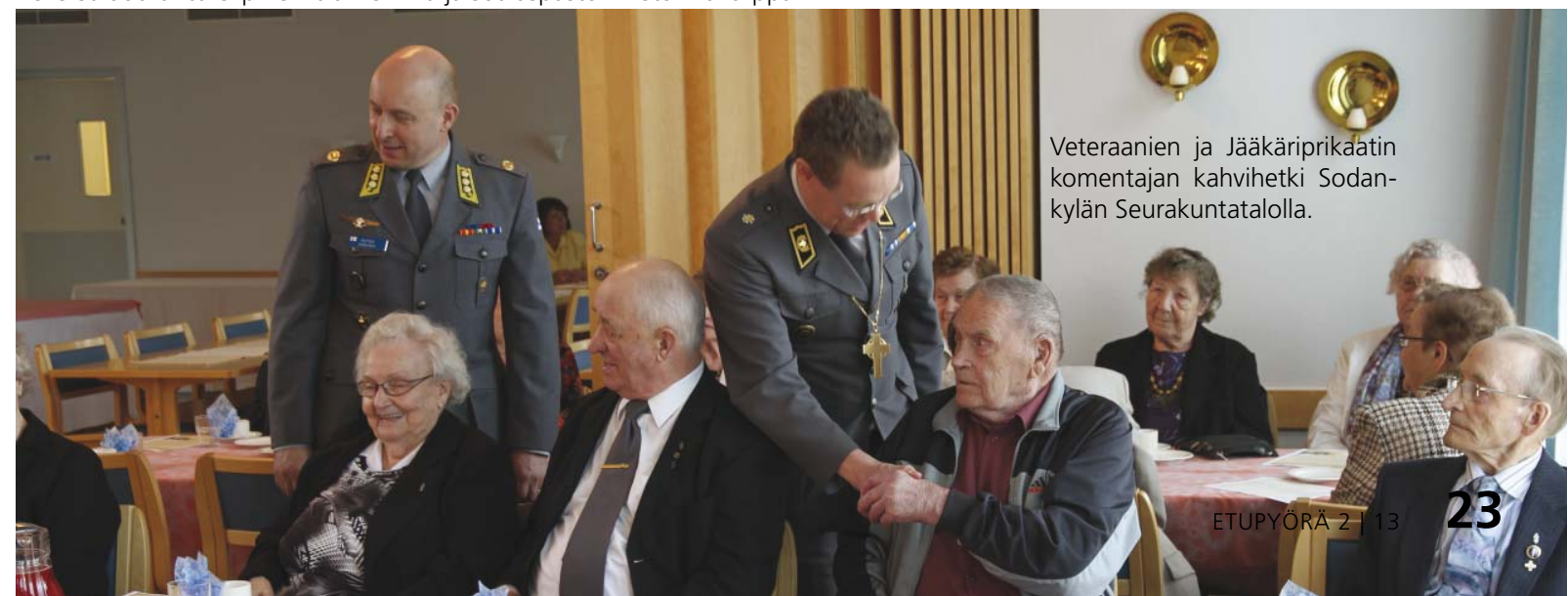

Sodankylän varuskunnan kesän ensimmäinen kenttäiltahartaus ja juhlallinen lipunlasku pidettiin Joutselän patsaalla 11.6.2013. Kenttähartauden toimitti kenttäpiispa Pekka Särkiö.

Kuvassa vasemmalta eversti Petteri Koskinen, kenttäpiispa Pekka Särkiö, everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä ja sotilaspastori Risto Alakärppä.

Kukkaseppeleen lasku Lokan partisaanien uhrien muistokivelle.

Veteraanien ja Jääkäriprikaatin komentajan kahvihetki Sodankylän Seurakuntatalolla.

Liikunta ja urheilu

Hyviä suorituksia JPR:n sotilaiden alkuvuoden sotilaiden SM-kilpailuissa

Jääkäriprikaatin varusmiehet ja henkilökunta menestyivät erinomaisesti alkuvuoden sotilaiden SM-kilpailuissa. Joensuun Pärnävaarassa järjestetyissä sotilaiden SM-hiihdoissa Jääkäriprikaatin varusmiehet sijoituivat kolmanneksi 3 x 5 km:n viestihiihdossa joukkueella oppilaat Eino Vuolle, Mikko Marjamaa ja Petri Alatalo. Samoissa kisoissa Jääkäriprikaatin partio sijoittui toiseksi partiohiihdossa joukkueella kapteeni Jussi Haikka, yliluutnantti Kari Mähönen, oppilas Kalle Onnela ja oppilas Pauli Parkkila.

Maastoammunnan sotilaiden SM-kilpailuissa Joensuun Sotinpurolla oppilas Antti Marjala sijoittui kolmanneksi varusmiesten rynnäkökivääriammunnassa. Henkilökunnan rynnäkökivääriammunnassa yliluutnantti Toni Sulasalmi sijoittui toiseksi. Alikersantti Ville Kahelin sijoittui kolmanneksi varusmiesten kivääriammunnassa. Joukkuekilpailussa varusmiehet jäivät niukasti neljänniksi.

Maastajuoksun sotilaiden SM-kilpailuissa Dragsvikissä Jääkäriprikaati voitti joukkuekilpailun joukkueella kapteeni Jussi Haikka, sotilasmestari Mika Ojala, oppilas Kalle Onnela ja oppilas Jani Ylisaukko-oja. Lisäksi oppilas Ylisaukko-oja sijoittui kolmanneksi varusmiesten henkilökohtaisella 4 km matkalla.

JPR:n omat kevätkauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2013 ensimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista hiihtolajeissa.

RK-ampumahiihto

Varusmiehet

1. Oppilas Eino Vuollet
1. Oppilas Jere Harjula
3. Oppilas Petri Alatalo

RK-ampumahiihto

Varusmiehet (sotilassuksi)

1. Upseerikokelas Olli Pekka Vuollo
2. Jääkäri Heikki Vengasaho
3. Jääkäri Jukka Typpö

RK-ampumahiihto

Henkilökunta

1. Kapteeni Jussi Haikka
2. Yliluutnantti Kari Mähönen (yli 45v)
3. Yliluutnantti Janne Mäenpää (yli 35v)

RK-ampumahiihto

Naiset(sotilassuksi)

1. Upseerikokelas Sanna-Maarit Korva
2. Jääkäri Kaisa Mettovaara
3. Alikersantti Pauliina Toivanen

Partiohiihto

A-sarja

1. Sissikomppania (Kapteeni Jussi Haikka, upseerikokelas Olli Vuollo, upseerikokelas Puttonen ja jääkäri J Koskelo)
2. 3.Jääkärikomppania 1 (Yliluutnantti Mikael Aikio, upseerikokelas Ville Kyyhkynen, alikersantti Aleks Heikkilä ja oppilas Petri Alatalo)
3. 1. Jääkärikomppania (Ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen, upseerikokelas Ville Airasniemi, jääkäri Joona Jutila ja jääkäri Tuomas Tiiro)

Partiohiihto

B-sarja

1. 1. Jääkärikomppania 2 (Alikersantti Aleks Pyhäjärvi, jääkäri Martinmäki, jääkäri Tuomas Kempainen ja jääkäri Puoskari)
2. 1. Jääkärikomppania 1 (Alikersantti Oula Virtanen, jääkäri Kauppi, jääkäri Jaakko Peltokorpi ja jääkäri Penna Tornberg)
3. Sissikomppania 2 (Upseerikokelas M Hertteli, jääkäri Hamari, jääkäri M Mehtälä ja jääkäri M Tervala)

Partiohiihto

C-sarja

1. Sissikomppania (Kapteeni Jussi Haikka, kapteeni Markku Puljuj, kersantti Jussi Saikkonen ja kersantti Mika-Matti Aho)
2. Huoltokeskus 1 (Teknikkoyli luutnantti Pasi Mikkola, yliluutnantti Janne Mäenpää, yliluutnantti Jaakko Ylimartimo ja majuri Ariko Miettinen)
3. Jääkäriprikaatin Esikunta (Kapteeni Jorma Ovaska, yliluutnantti Vesa Riipi, yliluutnantti Jarmo Salmi ja sotilasmestari Mika Ojala)

SODANKYLÄ 2014

Hiihdon sotilaiden MM-kilpailut

Vuoden 2014 hiihdon sotilaiden MM-kilpailujen järjestelyt etenevät hyvää vauhtia.

Vuoden alussa Jääkäriprikaatissa alettiin valmistautua toden teolla tuleviin vuoden 2014 hiihdon sotilaiden maailmanmestaruuskilpailuihin, jotka järjestetään Sodankylässä 24.–29.3.2014. Kilpailujen lajeina ovat ampumahiihto, maastohiihto, partiohiihto ja hiihtosuunnistus, jotka järjestetään Kommativaarassa sekä suurpujottelu, joka pidetään Levillä.

Kilpailujen valmisteluja varten palkattiin kilpailujen pääsihteeriksi reservin kapteeni Asko Hirvisaalo, joka toimi jo edellisellä kerralla kilpailujen pääsihteerinä vuonna 1992, kun kisat järjestettiin Sodankylässä. Kilpailujen järjestelytoimikunnan puheenjohtajana toimii Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen. Kilpailu-

jen varsinaisesta johtamisesta vastaa everstiluutnantti Jukka Kotilehto apunaan pääsihteerin ja kilpailujen tekninen johtaja kapteeni Jouni Puljujärvi.

Kilpailujen järjestämissuunnitelma valmistui huhtikuun aikana. Jo ennen järjestämissuunnitelman tekemistä Jääkäriprikaatilta oli kolmen hengen delegaatio seuraamassa Ranskan Annecy:ssä järjestettyjä sotilaiden Winter Games-tapahtumaa. Tapahtumasta saatiin hyviä vinkkejä, miten kilpailuja pitää järjestää ja myös miten ei.

Kilpailujen valmistelut kiihtyvät loppuvuotta kohti ja varsinaisen urakan alku on vuoden vaihteen jälkeen, jolloin järjestelyt alkavat työllistää sitten jo paljon suurempaa joukkoa kuin henkilökuntaa kuin varusmiehiäkin.

Jääkäriprikaatin liikuntapaikat ehostuvat vuoden aikana

Toukokuussa Siilashallin kuntosali sai uudeen ilmeen. Kaikki laitteet uusittiin. Vanhoista laitteista hyväkuntoisimmat siirrettiin Sissikomppanian salille. Lisäksi kesän aikana tilaan tulee audiovisuaaliset laitteet ja kaksi isoa peiliä.

Kesäkuun alussa myös Sissikomppanian kamppailutila sai uudet matot. Lisäksi Siilashallilla voi nyt pitää kamppailukoulutusta kun sinne saatiin siirrettävät alustat.

Liikuntapäivänä 11.6.2013 järjestetyn Jääkäriprikaatin ympärijuoksun voitti 3. Jääkärikomppanian joukkue.

Uinti- ja hengenpelastuskoulutus osana liikuntakoulutusta

Saapumiserä aloittaa uinti- ja hengenpelastuskoulutuksen uintitesteillä, joilla kartoitetaan uimataittoa. Uimataidon raja on 200m. Saapumiserässä 113 uimataitoprosentti oli 87,1.

Suvi Schroderus ja Siilashallin vahtimestarit Jouni Huikuri ja Erkki Väitalo.

Maassamme hukkuu vuosittain yli sata henkeä. Miesten osuus hukkumistapauksista on 90 %. Vesiliikenteessä tapahtuneet hukkumiset olisivat olleet vältettävissä pelastusliivien käytöllä ja oikeilla toimintamalleilla.

Puolustusvoimien uinti- ja hengenpelastuskoulutuksessa koulutus aloitetaan uimataidottomien uimakouluilla. Seuraava hengenpelastustunti sisältää pelastusliivikoulutuksen, jossa opetetaan pelastusliivien käytön merkitys vedenvaraan joutuneelle, yksittäisen taistelijan toiminta vedessä sekä ryhmän toiminta vedessä. Hengenpelastuskoulutukset tapahtuvat valvotuissa allasolosuhteissa, pelastusliivikoulutukseen voivat osallistua kaikki joukot uimataittoa katsomatta.

Pelastusliivikoulutus aloitetaan liivin pukemisella ja sen kiinnitystavan opettelemisella. Puolustusvoimien pelastusliivit eroavat hieman rakenteeltaan siviilimaailman liivistä, mutta samat elementit löytyvät molemmista liiveistä, kuten kirkas huomioväri, heijastimet, pilli ja kelluttavat rakenteet niskan takana sekä vartalon etupuolella.

Veteen ponnistetaan lähtökorkkeelta jalat yhdessä, vartalo suorana ja katse eteenpäin suunnattuna. Veteen mentäessä on tärkeä muistaa vetää pelastusliivin kelluttavaa etuosaa alaspäin ja painaa samalla kelluketta rintakehää vasten. Pudotauduttaessa korkealta veden noste kohottaa voimakkaasti liiviä irti vartalosta ja vaarana veteen osuttaessa tässä tilanteessa on niskan retkahdusvamman.

Liikkuminen vedenvarassa on selällään helpompaa, kelluttavan etuosan pyrkiessä kääntämään "oikeinpäin" selälleen.

Yksittäisen taistelijan jouduttua vedenvaraan on tärkeää ensisijaisesti pyrkiä pois vedestä. Suomen kylmissä vesissä suuret petokalat eivät aiheuta uhkaa vaan hypotermia on suurin vaaran aiheuttaja vedenvaraan joutuneelle. Vesi jäädyttää 25 kertaa saman lämpöistä ilmaa nopeammin. Veden varaan jouduttua yritä nousta takaisin veneeseen tai veneen pohjan päälle. Vene erottuu vedestä helpommin, kuin yksittäinen vedessä kelluva ihminen. Jos veneeseen tai veneen päälle ei pääse nousemaan, on hyvä jäädä roikkumaan veneen reunaan. Veden jäädyttävän vaikutuksen vuoksi tärkeät sisäelimet tulee suojata lämmönhukalta. Turhaa rehkimistä ja liikettä tulee välttää, koska silloin energiavarannot hupenevat nopeasti kehosta ja kylmyys tulee vieläkin ankaramminkin kimppuun. Paras tapa taistella hypotermiaa vastaan tilanteessa, on pienentää lämpöä haihduttava pinta-ala pieneksi vetämällä jalat koukkuun ja ottamalla ns. help-asento. Huudot

uupuvat myös aavalle helposti, tällöin pillin ääni kantaa kauemmaksi ja edelleen kuluttaa myös vähemmän energiaa.

Taistelijaparin kanssa vedenvarassa kannattaa tehdä yhteistyötä. Tarkkailla toisten vointia ja lämmitää toinen toista.

Ryhmänä toimittaessa pätevät samat säännöt, pidä lämpö tallessa ja muista ettei kaveria jätetä. Kehässä, jossa pidetään lämpöä yllä ja ryhmä koossa, huonokuntoisimmat taistelijat sijoitetaan keskellä, jossa heidän vointia on helppo tarkkailla. Tarvittaessa paikkoja on hyvä vaihtaa, ulkokehältä sisäkehään lämmittelemään. Paikanvaihdossa on tärkeää pitää muoto tiukasti koossa, ettei lämpö ja kaverit karkaa aallokkoon.

Etenemissuunnan selvittyä muodostetaan selällään etenevä letka, jossa kaikki melovat käsillään kuin veneessä airoilla. Letkassa heikkokuntoinen taistelija sijoitetaan letkan hännille. Tarvittaessa letkoja voidaan perustaa useampia. Heikkokuntoista taistelijaa ei tule sijoittaa letkan keskelle, hän tuskin jaksaisi meloa ja pitää letkaa kasassa omalta kohdaltaan.

Varusmiesten uinti- ja hengenpelastuskoulutukset luovat mukavaa vaihtelua liikuntakoulutukseen. Vesi elementtinä rentouttaa ja palauttaa lihaksistoa. Uinti- ja hengenpelastuskoulutukset soveltuvat hyvin palauttaville jaksoille.

Urheilumerkit soveltuvat erinomaisesti kannusteeksi varusmiehille oman uimataidon kehittämiseen. Varusmiehille tulee suoda mahdollisuus suorittaa vapaaajalla uintimerkkejä. Suoritettuaan kolmannen tai toisen luokan uintimerkin taito- ja kuntotaso ovat edenneet tasolle, jolloin arvokka-

ammattimerkit ovat saavutettavissa pienellä lisäharjoittelulla.

Vahtimestarit ottavat vapaaajan suorituksia vastaan ja jakavat heti hyväksytystä suorituksesta saavutetun uintimerkin.

Arvokkaammat merkit suoritetaan edelleen hengenpelastusviikkojen aikana.

Uinti ja hengenpelastustaidot ovat arvokkaita. Taidoilla saadaan pelastettua aina vähintään yksi henki, se oma henkikulta.

Hukkumisista

Hukkumiskuolemia tapahtuu Suomessa edelleen liikaa. Suurin osa hukkumisista voitaisiin välttää:

- Oikealla turvallisuusasenteella
- Järkevällä varustuksella sekä
- Olemalla vesillä selvin päin.

Muutamia faktoja hukkumisonnettomuuksista:

- **Pahimmat onnettomuuskaudet ovat kesäkuukaudet (kesä-elo)**
- **80 % kesäaikaisista aikuisille tapahtuneista onnettomuuksista on tapahtunut alkoholin vaikutuksen alaisena**
- **Vain alle 10 % vesiliikenteessä hukkuneista on ollut pelastusliivit käytössä**
- **Jään vahvuus ei näy kalenterista.**

Lisätietoa ja tärkeitä asioita osoitteesta www.suh.fi

Uintivedet houkuttelevat polskimaan vielä syksylläkin, pidetään huolta itsestämme ja kavereista!

Linkki: Hukkuminen ei näytä hukkumiselta, <http://mariovittone.com/2010/06/hukkuminen/>

Maavoimien taisteluharjoitus TROMBI13

Jääkäriprikaati osallistui koko voimallaan maavoimien operaatiopäällikön kenraali Petri Hulkon johtamaan TROMBI 13 harjoitukseen Rovajärvellä 24.–28.5.2013. Osa harjoituksen esikuntiin sijoitetusta henkilöstöstä ja panssaritorjuntaohjusjoukkueet aloittivat harjoituksen jo 20.–23.5.2013 toteutettuun maavoimien vaikuttamisharjoitukseen liittyen. 3. Jääkärikomppania, panssarivänuosasto ja sotilaspoliisijoukkue muodostivat keltaisen mekanisoitujen pataljoonien iskevät kompaniat. Sinisen puolen taisteluosaston organisaatiossa taistelivat 1. Jääkärikomppanian, Tukikomppanian kranaatinheitin osat ja huoltokomppanian joukkueet. Sisikomppaniasta muodostettu tiedustelujoukkue ja tukikomppanian panssaritorjuntaohjusjoukkue tiedustelivat ja tuhosivat panssariteita taisteluosaston alueella sotilasalueen johdossa.

Tärkein tavoite harjoituksella oli harjaannuttaa joukkoja taistelemaan maavoimien 2015 taistelutavan mukaisesti. Harjoitukseen liittyi mittavaa tutkimustoimintaa, jonka päämääränä oli edelleen ke-

hittää kyseisen taistelutavan toimintoja tulevaisuudessa.

Harjoituksen rakenne oli selkeä. Kaksi ensimmäistä päivää toteutettiin molemmilla puolilla johtoon otot, käskytykset, ryhmittymiset ja taistelusuunnitelmien harjoittelu. Taisteluvaiheita oli kaksi ja ne kestivät yhdenjaksoisesti 18 tuntia. Välissä oli 12 tunnin taistelutauko. Toisen vaiheen päätyttyä Jääkäriprikaatin joukot toteuttivat paluumarsit kotivaruskuntaan.

Keltaisen mekanisoitu jalkaväkikomppania aloitti hyökkäyksen Sarrionjärven keskitysalueelta 26.5.klo 18.00. Ensimmäisessä vaiheessa tehtävänä oli tuhota vihollinen ja ottaa haltuun Rättiselän alue. Tämä mahdollistaisi toisessa vaiheessa hyökkäyksen suuntaamisen edelleen kahden uran kautta Naarmantien katkaisemiseksi. Keltaisen hyökkäys alkoi voimakkaan epäsuoran tulen ja lentorynnäköiden tukemana. Päähyökkäys suuntautui panssarikärjellä Sarrion tien suunnassa ja koukkaavilla osilla Sarrion tien länsipuolelta. Hyökkäykseen liittyi komppanian vahvuisen maahanlasku Rättiselän risteuksen alueella.

Voimakas hyökkäys osittain ylätti sinisen joukot. Sivusta seuranneesta tuntui kuin voimakkaat panssarikiilat olisivat yli seitsemänkymmenen vuoden jälkeisenä toisintona jälleen armottomasti iskemässä itään, pölyävän ilman saattelemana. Keltaisella oli tehtävänä tuhota. Sinisten komppanioiden taistelut sisälsivät sarjan väijytyksiä ja iskuja kärjen johtamisiin. Ensijaisen tärkeää oli pysäyttää keltainen, jotta siihen voisi käyttää tulta ja irtautua seuraavaan tehtävään. 18 tunnin aikana keltainen murskasi tietään eteenpäin tappiosta välittämättä. Sinisten tappiolluvut nousivat keltaisen aktiivisen ja nopean iskuvoiman tuloksena. Ensimmäisen taisteluvaiheen jälkeen voitiin todeta, että keltainen oli niskan päällä. Sillä oli aloite.

Taistelutauko sisälsi molemmilla osapuolilla jatkokäskytykset, ryhmittymismuutokset ja taistelusuunnitelmien harjoittelun, sekä lyhyen taistelijan huollon ja levon. Hyökkäys jatkui Rättiselän tasalta 27.5. klo 18.00. Samalla kaavalla keltainen kävi päälle häikäilemättömästi, mutta nyt huoltoyhteydet olivat jo muodostuneet varsin

pitkiksi ja selustaan jääneet sinisten komppanioiden uudelleen organisoitujen joukot aloittivat vihollisen elämänlangan katkaisun. Sinisen joukkueiden ja ryhmien karskit hyökkäykset pääsuunnan huolta ja johtamisyhteyksiä vastaan alkoivat tuottaa tulosta. Samaan aikaan kun vihollinen kärjellään taisteli vereksiä sinisten etelän joukoista muodostettuja komppaniota vastaan, sen selustassa jatkuvat kiivaat taistelut Jääkäriprikaatista ja Kainuun Prikaatista muodostettujen joukkojen päättävällä toiminnalla. Sininen aloitti tuhoamisen. Sivusta seuranneen ajatukset pysähtyivät hetkeksi Tolvajärven ja Raatteen tien taisteluihin. Taisteluiden tauottua 28.5.2013 klo 12.00 keltainen ei ollut päässyt tavoitteeseen, mutta oli lähellä sitä. Sinisen joukot toteuttivat omaa taistelusuunnitelmaansa aktiivisesti. Voittajaa ei voitu julistaa, vaikka parhaita taistelijoita palkittiin puolin ja toisin Rättiselän panssarimurskaamon maastossa harjoituksen johtajan toimesta. Molemmat kärsivät raskaat tappiot. Palava ja kalman katkuinen hyökkäysalue oli kokonaisuudessaan merkattu tuhotuilla vaunuilla ja muulla taistelukulustolla, haavoittuneita ja kaatuneita evakuoitiin. Lääkintähuolto ja ammustarviketäydennys toimi 24 / 7 huoltojoukkojemme toimesta.

Harjoitus toi jälleen esiin vanhoja totuuksia koulutuksessa tehostettavaksi:

- Älä jää odottamaan mitä vihollinen tekee, vaan tempaa aloite.
- Yhdistä sulutteet, epäsuoratuli ja panssaritorjunta.
- Käytä maastoa hyväksi, naamioidu ja suojaudu (linnoita!).
- Pidä yllä taisteluvalmius kaikissa olosuhteissa.

Kokonaisuudessaan harjoitus oli hyvä joukoillemme, vaikka kuivatua puolukkaa ja sipsejä olikin josain vaiheessa lounaalla ruokana osalla joukoista ei edes sitä. Erityisesti taisteluvaiheiden pituudet olivat erinomaisia, koska ne mahdollistivat oikeanlaisen tilanteen kehittymisen taisteluissa, eikä tilannetta lyhyen taistelun jälkeen vihelletty poikki, kuten usein tapah-

tuu. Pois lähtöön liittyen joukkojen lastauspaikalla oli hyvä nähdä väsyneitä taistelijoita, joilla ei energiaa enää riittänyt leikkiin ja lauluun. Kouluttajien osalta erityisesti erotuomaritoiminta sai kehuja harjoituksen johdolta. Allekirjoittaneen mielestä suurimpia kehitettäviä asioita tuleviin taisteluihin on taistelun ja huollon toimintojen tarkennettu suunnittelu ja toteuttaminen erityisesti komppania tasalla.

Kuvat: Päivi Visuri

Lapin jääkäripataljoonan Jääkärikilpailu

Lapin jääkäripataljoonan 113 saapumiserän jääkärikilpailu toteutettiin pataljoonan komentajan everstiluutnantti Oula Asteljoen johtamana 5.–6.6.2013 Ampumarata - Pittiövaara - Lintuselkä - Kyljäjärvi alueella. Kilpailun käytännön järjestelyistä vastasi yliluutnantti Tapani Lampinen Lapin jääkäripataljoonan henkilöstön tukemana. Kilpailuun osallistuivat Lapin jääkäripataljoonan perusyksiköistä muodostetut kilpailujoukkueet.

Jääkärikilpailun päämääränä on mitata kilpailujoukkueiden maavoimakoulutuksen tavoitteiden ja osaamisvaatimusten saavuttaminen Maavoimien esikunnan asiakirjan HI897/16.10.2012 (PVOHJEK Varusmiesten maavoimakoulutus) mukaisesti. Kilpailun kestoaika on kaksi vuorokautta ja se koostuu kahdesta siirtymistehtävästä, kuudesta tehtäväraستista, partiosuunnistuksesta ja pikataipaleesta.

Siirtymistehtävät:

1. Jalkamarssi 18 km 5.6.2013
2. Jalkamarssi 8 km 6.6.2013
3. Pikataival 4 km

Tehtäväraستit:

4. asekäsitteily
5. pioneerikoulutus
6. partiosuunnistus
7. taistelukoulutus
8. viesti- ja suunnistuskoulutus
9. suojeļu- ja lääkintäkoulutus

Tehtävät suoritetaan joukkue koossa tai ryhmittäin eriytettyinä. Kilpailuun osallistuvien joukkueiden ja ryhmien on oltava pääosin joukkotuotantokokoonpanossa. Kilpailullisesta luonteesta huolimatta kyseessä on ennen kaikkea taistelu- ja marssikoulutuksen harjoitus, jossa punnitaan joukkueiden taitotaso, tahtotila sekä erityisesti ryhmä- ja joukkuehenki.

Sääskisuoajassa ▶

◀ Asekäsitteilyrastilla ryhmän tehtävänä 12.7 ITKK ampumakuntoon laitto.

Viimeisenä joukkueena lähdössä II/TUKIK, kouluttajana kersantti R Huisjen. ▼

Partiosuunnistuksen Y-rastilla toisilla oli aikaa odotella. ▲

Ensimmäisen päivän jälkeen johdossa I/TUKIK, kouluttajana kersantti Sirviö.

Suojeļu- ja lääkintäkoulutusrastilla aiheena toiminta suojeļuhälytyksessä.

Pikataipaleen Ammuntarastilla II/1.JK, kouluttajana luutnantti V Saad.

Järjestymisen palkintojen jakoon 1.JK päällikön yliluutnantti J Härön johdolla.

Kilpailun voittanut joukkue - II/TUKIK, kouluttajana kersantti R Huisjen - sai haltuunsa perinteikkään kiertopalkinnon - koukkaajapatsaan ja ensimmäisen kiinnityksen yksikölleen Lapin jääkäripataljoonan vuoden 2013 perusyksikköä valittaessa. Koukkaajapatsas on vanhojen jääkäreiden vuonna 1961 lahjoittama Alpo Sailon veistämä teos. Prikaatikohtaisista koulutustarkastuksista luovuttaessa, tämän palkinnon sääntöjen mukainen jakaminen loppui vuonna 1994. Tämä ikuisesti kiertäväksi tarkoitettu palkinto otettiin nyt uudelleen käyttöön. Voittajajoukkueen kilpailijoiden nimet kirjataan koukkaajapatsaan mukana kulkevaan palkintokirjaan.

Pikataipaleella keskityttiin vielä käsikranaatin heittoon.

Kilpailun maalissa I/1.JK, kouluttajana luutnantti O Saarinen.

Lapin jääkäripataljoonan puukojen luovutus kilpailussa erinomaista sotilaskuntoa ja henkeä osoittaneille taistelijoille (upseerikokelas Airisniemi O H, Kuusamo, upseerikokelas Oikarinen J S, Oulu, jääkäri Väliatalo T J, Sodankylä, alikersantti Kinnunen M J J, Tyrnävä).

Koukkaajapatsaan voittajajoukkueelle luovutti Jääkäriprikaatin kiltä ry:n sihteeri ja patsaan pitkäaikainen suojelija everstiluutnantti (evp) Pekka J Heikkilä.

Lapin lumilla

Arcticmil 2013 keräsi hyvän kansainvälisen osallistujajoukon. Ensi kertaa järjestetty kisa olisi voinut olla vaativampikin.

Kansainvälistä sotilastaitokilpailua on kaivattu Suomeen jo pitkään. Reserviläisurheiluliiton valtakunnalliset jotokset saati paikalliset pienemmät kisat eivät haasta riittävästi aktiivisimpia reserviläisiä.

Ensimmäiset kaavailut kansainvälisen tason kisasta saivat alkunsa vuonna 2009. Sittemmin suunnitelmat tarkentuivat talvisen kilpailun järjestämiseen nimenomaan

Lapin arktisissa oloissa, ja viime vuonna lyötiin lukkoon kisan ajan-kohta.

Lopputulos, Arcticmil 2013 -kilpailu järjestettiin 5.–7. huhtikuuta Sodankylässä Lapin reserviupseeri- ja reserviläispiirin sekä Reserviläisurheiluliiton voimin. Tukevana joukko-osastona toimi Jääkäriprikaati.

Osallistujamäärä oli rajattu 30 partiioon, joiden vahvuudeksi määrättiin 3–5 taistelija. Kaikkiaan kilpailijoita oli 120, jotka tulivat kuudesta eri maasta. Partioista 16 oli suomalaisia ja 6 saksalaisia. Ruotsista osallistui 3 partiota sekä Norjasta ja Virosta kummastakin kaksi. Eteläisin partio oli peräisin Italiasta.

Kilpailijat saapuivat Sodankylään torstai-iltana, joka oli varattu seurusteluun ja tutustumiseen nuotiotulilla Lapin herkuja maistellen.

Perjantai oli koulutuspäivä, jonka aikana varsinkin ulkomaiset osallistujat perehtyivät suomalaisiin varusteisiin ja talvitaitoihin. Rasteilla sytytettiin nuotio lumen päälle

sekä jaettiin suomalaiset hiihtovälineet.

Varuskunnan ampumaradolla pidetyn koulutuksen yhteydessä ammuttiin kilpasarjat sotilaspiistolilla ja kasa-ammuntana rynnäkkökiväärillä. Lisäksi koulutettiin suomalaisen tarkka-ampujakiväärin toiminta.

Osa ensi kertaa suksilla

Kahden kasarmilla nukutun yön jälkeen käynnistyi varsinainen kisa. Kilpailijat lähetettiin lauantaiamuuna matkaan kyltein merkitylle valmiille latu-uralle. Tällä haluttiin estää eksyminen maastoon kohtalokkain seurauksin.

Päivän aikana edessä oli 13 rasteitettavaa, jotka suoritettiin numerojärjestyksessä. Kilpailijat pääsivät muun muassa tuhoamaan panssarivaunun niin molotovin cocktaililla kuin harjoituskertasingoilla.

Etäisyyden arviointia ja suunnan ottamista testattiin useammallakin rastilla kahden päivän aikana. Lappilaista eksotiikkaa edusti suopungin heitto, mikä kuvasi luonnonmuonan hankintaa.

Lauantain aikana hiihdettävää kertyi noin 25 kilometriä. Matka sujui valtaosalla joutuisasti valmiita moottorikelkkauria myöten, kun sääkin suosi kilpailijoita: elohopea kipusi päivällä plussan puolelle ja aurinkolaseille riitti käyttöä.

Osa ulkomaisista kilpailijoista oli ensimmäistä kertaa suksilla, mutta keskeyttämään joutui vain kaksi. Mikäli sääolot olisivat olleet toiset, olisi kisasta saattanut muodosta hyvinkin haastava.

Majoitusalueella kilpailijoita odottivat valmiiksi pystytetyt puolijoukkueteltat. Niihin majoittui kahdesta kolmeen partiota, joiden vastuulla oli kipinävuorojen pyörittäminen.

Kisan yörastit pidettiin majoitusalueen läheisyydessä. Kahdella rastilla arvioitiin etäisyyttä maaleihin paljain silmin sekä pimeänäkölaitteella.

Telamiinat kantoon

Sunnuntai oli ehkä yllättäen kisan sotilaallisesti antoisampi päivä. Ensimmäisellä rastilla kilpailijat pääsivät kokoamaan sekaisin olevista osista toimivat aseet: haulikon, kevyen konekiväärin ja tarkka-ampujakiväärin.

Seuraavana vuorossa oli tarkka-ampujarasti, jota varten oli jo edellispäivänä laadittu tuliasemakortti. Ampuja ja tähyistäjä tuhosivat kymmenessä minuutissa maaleja reiluun 700 metriin saakka.

Haastavuutta tarjottiin kahden partiokohtaisen telamiinan kanssa suoritettuna hiihto-osuudella. Perillä panssarintorjuntarastilla odotti tiedustelutehtävä. Partiot tiedustelivat ilman aikarajaa parin kilometrin matkalta vihollisen toiminnan, jota löytyikin majoituksen, tarkkailupisteen ja putkimiinan verran.

Tiedustelua seuranneen evakuointitehtävän ehti suorittaa vain osa kilpailijoista, kun rasti peruttiin aikataulullisista syistä ja loput kilpailijat ohjattiin suoraan pikataipaleelle.

Sunnuntain kokonaisuutensa muodostui 13–14 kilometriä, josta pikaosuutta oli 4,5 kilometriä.

Seuraavan kerran 2016

Suomalaisosallistujille Arcticmil 2013 vertautui pitkälti valtakunnalliseen talvijotokseen. Mieluisinta antia monelle oli tarkka-ampujatehtävä.

Kisajärjestäjät olivat tehneet suuren työn kilpailun aikaansaamiseksi. Rastien suunnittelun jälkeen tehtäväkuvaukset oli käännetty englanniksi, joka toimi kisakielenä myös kotimaisille osallistujille.

Kilpailun verkkosivujen maintenanceksi vaativaksi kaukopartiotyypiksi kisaksi tapahtumaa ei kuitenkaan voi luonnehtia.

Koivaankin sotilaselämään totuneille kilpailijoille olisi ollut paikallaan tarjota lisää tekemistä, kuten ylimääräisiä rasteja tai lisäpisteitä omasta majoituksesta. Myös rastilta toiselle suunnistamisen jättäminen pois vähensi kilpailun vaativuutta.

Talvinen Lappi, Jääkäriprikaatin harjoitusalueet ja reserviläisten korkea yhteishenki tarjoavat mainiot ainekset kansainvälisen tason sotilastaitokilpailun järjestämiseen. Kun ensimmäinen kilpailu nyt on koeponnistettu, on kilpailijoiden palautteen perusteella hyvä lähteä kehittämään konseptia.

Toivottavasti Lapin maisemissa nähdään vastaavanlainen, kokemusten pohjalta kehitelty ja vaativampi kilpailu kolmen vuoden kuluessa.

Arcticmil 2013 voittajat

1. Lapin rajavartiosto 923,0 p
2. Partio 823,7 p
3. Kuopion reserviupseerikerho 809,7 p

ARCTICMIL 2013 kansainvälinen sotilastaitokilpailu oli laatuaan ensimmäinen talviaikaan järjestetty. Alun perin kilpailun idea on lähtenyt kansainvälisiin kesäkesoihin osallistuneilta suomalaisilta reserviläisiltä. Lapin reservipiirit toteuttivatkin kilpailun käytännössä tänä keväänä. Jääkäriprikaati tuki Lapin Reservipiirin järjestämää tapahtumaa tarjoamalla käyttöön kalustoa, majoitustilat ja henkilöstöä.

Kilpailun johdon avuksi kutsuttiin vapaaehtoiseen harjoitukseen sekä MPK ry:n kurssin kautta reserviläisiä, joiden määrä oli lopulta yhteensä 70 henkilöä. Heidän panoksensa kilpailun onnistumiseksi oli välttämätön: osa oli mukana valmistavassa koulutuksessa, osa rastien valvojina, osa hääri huoltoväkenä ja osa kilpailukanlissa tulospalvelutehtävissä.

Jääkäriprikaatista asetettiin harjoituksen johtajaksi ja varoukseeriksi kapteeni Antti Pipinen, vääpeliksi kapteeni Keijo Pippola, ammunnanjohtajaksi luutnantti Ari Aikio, tulitoiminnanvalvojaksi kapteeni Ali Vaarala sekä taisteluväline- ja maalilaitteupseeriksi ylikersantti Hannu Peltoniemi. Varusmiesvoimaakin oli käytössä: kasarmipäivystys, kuljetusreservi, lääkintämiehet sotilasambulanssiin sekä vartio-osasto Kyljärvellä sunnuntain tarkkuuskivääriammunnassa.

Kilpailupartioita tuli yhteensä 30. Osallistujamaat olivat Suomi, Ruotsi, Norja, Viro, Saksa ja Italia. Kiinnostusta kilpailuun olisi ollut laajemmaltikin, koska tietoa oli levitetty sotilasasiamiesverkoston kautta ympäri Eurooppaa.

Tapahtumana kilpailusta saatiin arvokasta kokemusta. Sen pohjalta kilpailua kehitetään tulevia kilpailuja varten. Koska kilpailu oli ensimmäinen laatuaan, niin valmisteluvaiheessa, yleisjärjestelyissä sekä toteutuksen aikana kohdattiin pieniä haasteita. Niistä selvitettiin kuitenkin ihan maalaisjärjellä. Pienistä haasteista huolimatta kilpailu oli kokonaisuutena onnistunut ja osallistujien palautteen perusteella kiinnostusta on vastaavaan kilpailuun myös tulevaisuudessa, ehkä jopa hieman vaativampanakin. Jäämme odottamaan seuraavaa tukipyyntöä.

Harjoituksen sotilaallisen vaiheen johtaja Kapteeni Antti Pipinen

Lappilaista eksotiikkaa edusti suopungin heitto.

Jääkäriprikaatin Kilta – maanpuolustushenkisten ja perinteitä vaalivien ihmisten yhteisö

Jääkäriprikaatin Kilta ry jatkaa joukko-osastokiltana Vaasassa 13.2.1962 perustetun Jääkäripataljoona 1:n Kilta ry:n perinteiden pohjalta aloitettua kiltatoimintaa. Jääkäriprikaatin Kilta ry on siis perinnejoukkoyksikköjensä perinteitä ja maanpuolustushenkeä vaaliva rekisteröity yhdistys, jonka jäsenistö koostuu niistä henkilöistä, jotka tavalla tai toisella ovat olleet yhteydessä Jääkäriprikaatiin tai sen perinnejoukkoihin ja ovat halunneet kiltaan liittyä. Oikeus liittyä killan jäseneksi ei ole riippuvainen sotilasarvosta tai tehtävästä. Tässä mielessä kiltamme jäsenistö edustaa siis joukkoyksikköään periaatteessa kaikilla niillä toiminnan aloilla, jotka kokonaisuus tarvitsee ollakseen toimintakykyinen.

Yksityiskohtaiset Killan säännöt, historia, toiminta ja kiltaan liittymiseen kuuluvat asiat ovat saatavissa osoitteesta www.jprkilta.fi.

Tämä sivusto luotiin nykyiseen muotoonsa pääosin vuoden 2012 aikana osana 50-vuotta täyttäneen Killan juhluvuoden toimintaa.

Killan perinteiden vaalimiseen liittyvä näkyvin osa on Jääkäriprikaatin alueella sijaitseva perinnetila. Sen luominen on vaatinut vuosikymmenien työn hyvin monelta taholta ja aivan erikoisesti muuttamien aktiivisten ja asialleen vihkittyneiden kiltalaisten lähes uskottoman henkilökohtaisen suoriutumisen sekä tietysti myös Jääkäriprikaatin sekä Killan puolivuosittaisen historian aikaisempien joukkoyksikköjen tuen. Perinnetilaan tutustuminen on usein Jääkäriprikaatissa vierailevien ohjelmassa ja antaa mahdollisuuden tutustua suomalaisen jääkäriin historiaan ja perinteisiin, mitkä osaltaan muodostavat yhden tärkeän elementin itsenäisen Suomen historiassa. Perinnetila materiaaleineen ja dokumentteineen antaa nykyisille uusi-

en sukupolvien jääkäreille heidän koulutusaikanaan mahdollisuuden saada jääkäriperinteiden kautta pieni omakohtainen kosketus siihen aikakauteen, jossa heidän isovanhempansa ja heitä edeltäneet sukupolvet itsenäisen Suomen valtion loivat ja taistellessaan myös sen itsenäisenä pitivät.

Ansoistaan talvisodassa sai Jääkäripataljoona 1 sotamarsalkka Mannerheimin henkilökohtaisena lahjana vastaanottaa 10 kpl hopeisin omistuslaatoin varustettua Suomi-konepistoolia. Nämä aseet olivat mukana jatkosodan taisteluissa ja pääosa (8) niistä säilyi. Nykyisin nämä aseet ovat kunniaartiokäytössä. Suomi juhlii satavuotista itsenäisyyttään muuttaman vuoden kuluttua ja on todennäköistä, että myös näihin juhla-tilaisuuksiin liittyvässä tapahtumassa voi kunniaartion aseena olla jokin näistä säilyneistä aseina.

Maanpuolustushenki on termi, joka esiintyy juhlapuheissa kyllä

Lapissa syntyneet jääkärit (105)

Enontekiö (1)

MANNINEN (THONBERG) Aarne, 1896-1922, kapteeni

Kemi, Keminmaa (31)

AHO (KISSALA) Juhon Aapo, 1886-1954, kersantti
HURU Yrjö, 1897-1920, vääpeli
JONBERG Aleksanteri, 1893-1917, jääkäri
JUOPPERI Niilo, 1890-1931, vääpeli
KAIKKONEN Kaarlo, 1893-1951, vääpeli
KAIKKONEN Väinö, 1895-1946, luutnantti
KIVIJÄRVI Sakari, 1893-1933, jääkäri
KNUUTI Frans, 1880-1981, vääpeli
KORHONEN Leino, 1892-1963, rajamies
KURONEN Edvard, 1896-1960, kersantti
LAPPALAINEN Akseli, 1896-1917, jääkäri
LAURIJOKI Heino, 1890-1945, upseeri
MAIJANEN Hannes, 1892, jääkäri
MARTTI Otto, 1892-1967, everstiluutnantti
MÄKINIEMI Johan, 1888-1961, eversti
MIINILA Hans, 1896-1925 vääpeli
NISULA Anders, 1893-1948, vääpeli
ONINEN Axel, 1889-1919, jääkäri
ONNELA Aarne, 1898-1970 vääpeli
PAAKKI Eino, 1895-1934, vänrikki
RUONALA Juhani, 1895-1956, jääkäri
RUTH Frans, 1895-1918, jääkäri
SANDBERG Viljo, 1890-1971, jääkäri
SANKALA Kaarlo, 1894-1977, luutnantti
STARKMAN Axel, 1896-1970, jääkäri
SVÄRD Kaarlo, 1895-1941, vänrikki
TENNO August, 1897-1917, jääkäri
VAAHTO (STARKMAN) Hugo, 1895-1950, jääkäri
VANHALA Verner, 1897-1957, vääpeli
VIHU Johan, 1897-1952, vääpeli
VÖYRYKKÄ Niiles, 1894-1923, kersantti

Kittilä (1)

KEMPPAINEN Efrain, 1888-1930, majuri

Kolari (1)

TARVAINEN Juhani, 1896-1956, ylikersantti

Pello, Turtola (4)

FLYGARE Kaarlo, 1893-1928, vääpeli
KONTTARVI Juhon, 1891-1958, vääpeli
NIVA Josef, 1891-1975, jääkäri
THAUVON Arvo, 1888-1918, luutnantti

Rovaniemi (12)

AUTTI Pietari, 1893-1959 kenr., Mannerheim ristin ritari
BJÖRNSTRÖM Einar, 1892-1943 everstiluutnantti
HEIKEL Ragnar, 1892-1927, majuri
HOLCK Hannu, 1880-1927, majuri
KANTOLA Ulrik, 1887-1942, jääkäri
KULUSJÄRVI Hans, 1890-1944, vääpeli
LATVALEHTO Matti, 1892-1955, aliupseeri
LILJEBERG Uuno, 1896-1980, vääpeli
PASMA Alpi, 1890-1924, luutnantti
PULLI Pekka, 1888-1923, jääkäri
TENHUNEN Juhon, 1888-1926, vääpeli
TERÄSMÖ Kaarlo, 1869-1966, vääpeli

Salla (2)

KESÄLAHTI Assar, 1895-1921, kersantti
MÖLLER Fredrik, 1895-1941, jääkäri

Simo (1)

MATINLASSI August, 1891-1967, kapteeni

Tervola (13)

FOUDILA Ernst, 1884-1954, aliupseeri
KAIHARJU Hannu, 1881-1960, kapteeni
KAIHARJU Kaarlo, 1891-1960, luutnantti
KANTOLA Otto, 1888-1951, kersantti
KARVO Aarne, 1896-1927, vänrikki
KUIRI Auno, 1897-1978, everstiluutnantti
KUIRI Matti, 1895-1941, majuri
KÖRKÖ Matti, 1895-1968, jääkäri
PALOSAARI Matti, 1890-1923, vääpeli
PALOSAARI Otto, 1892-1974, aliupseeri
TAURIAINEN Emil, 1895-1965, vääpeli
TEPSA Pekka, 1893-1950, vääpeli
VITTANIEMI Sakari, 1888-1935 vääpeli

Tornio, Alatornio, Karunki (39)

AHO (AHONPERÄ) Antti, 1895-1927, aliupseeri
HAKASALO Einar, 1894-1948 luutnantti
HANELL Edvard, 1894-1947, kenraaliluutnantti
HEIKINHEIMO Aarne Silovio, 1894-1938 kenraalimajuri
HEIKKA Aksel, 1899-1918, jääkäri
HEIKKA Pietari, 1896-1921, kapteeni
HUHTALO Juhon, 1891-, jääkäri
HÄLL Pietari, 1892-1930, luutnantti
HÖYNÄLÄ Kaarlo, 1898-1953, jääkäri
ILPOLA Jaakko, 1892-1930, luutnantti
IISAKSSON-AIDANPÄÄ Erik, 1890-1968, jääkäri
JUNTIKKA Juhon, 1895-1951, vääpeli
JUNTTI Seth, 1892-1918, aliupseeri
KOSKENNIEMI Uuno, 1895-1965, vääpeli
KYTÖNEVA Juhon, 1897-1916, jääkäri
LAMPELA Maurits, 1900-1918, vääpeli
LANKILA Frans, 1896-1963, vääpeli
MUSTAPARTA Elias, 1898-1925, jääkäri
NISULA Kaarlo, 1898-, majuri
OTTELIN Paavo, 1899-1928, luutnantti
PAASI Yrjö, 1885-1922, vänrikki
PIESSA Jaakko, 1895-1938, vääpeli
PISTOKOSKI Leonard, 1893-1962, aliupseeri
POHJANEN Erkki, 1896-1939, vääpeli
PONKALA Heino, 1895-1941, luutnantti
PORTIN Arvo, 1896-1977, vääpeli
PUTAANSUU Juhon, 1893-1918, vänrikki
PÄNTTÄJÄ Jaakko, 1894-1956, luutnantti
RUOKANEN Juhon, 1889-1927, jääkäri
RUOPURO Ernst, 1892-, vääpeli
SAARELA Fredrik, 1888-1955, kapteeni
SIPOLA Oskar, 1896-1970, eversti
STOLT Kaarle, 1879-1931, vääpeli
SUORANTA Hugo, 1897-1918, majuri
TEPPOLA Elias, 1890-1918, aliupseeri
VEHA Kaarlo, 1896-, aliupseeri
VIDELL Antti, 1890-1947, kersantti
VIRTA Väinö, 1890-1956 vääpeli
VISAVAARA Yrjö, 1896-1946, kersantti

Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistys Lapin osasto

usein, mutta saattaa sittenkin jäädä vaille syvällistä huomiota. Killan jäsenistö oletetaan suhtautuvan myönteisesti maanpuolustukseen ja tämä on meidän osuutemme yleisen positiivisen maanpuolustushengen luomisessa. Näytämme sen esimerkillämme.

Viime aikoina olen havainnut muutamia uutiskynnyksen läpäisseitä arvioiteja, että se ja se valtio kestäisi sitä ja sitä hyökkäystä korkeintaan niin ja niin monta päivää. Sen kummempin näitä uutisia ja niiden taustoja ja tarkkuutta miettimättä tekee mieli kommentoida seuraavaa.

Demokraattisen yhteiskunnan ylläpitämät puolustusvoimat suorittavat niille tarkoitettua tehtävänsä sitä ylläpitävän yhteiskunnan niin päättyessä. Maanpuolustushenki on kohdallaan silloin, kun yhteiskunnan päätöksentekokoneistossa luodaan puolustusvoimille tarvittavat resurssit ja tilanteen niin vaatiessa se pannaan suorittamaan sille varattua tehtävää samalla, kun koko yhteiskunta organisoidaan tätä tukemaan. Näin meillä tehtiin muutamia vuosikymmeniä sitten ja se tuotti hyvän tuloksen, vaikka-

kin siitä maksettiin tuskallisen kovan hinta.

Toinenkin mahdollisuus on eli avataan portit ja annetaan tulla.

Jos otetaan huomioon esimerkiksi Euroopan alueen historian viimeiset 80 vuotta, joka siis kattaa toisen maailmansodan, kylmän sodan aikakauden ja kylmän sodan päättymisen jälkeiset vähän yli kaksi vuosikymmentä, niin kaikenlaisista valtioiden kohtaloista löytyy esimerkkejä.

Suomi teki omalla tavallaan ja taisteli, mutta monia on eri tavoin miehitetty tai niiden itsenäistymispyrkimykset on tukahdutettu.

Historian saatossa on lopulta monille kuitenkin käynyt hyvin. Edellytyksenä näyttää olevan, että miehittävä valtio romahtaa sotilaallisesti ja alistetaan tai romahtaa sisältäpäin yhteiskunnallisiin ongelmiin ja hajoaa. Joissakin tapauksissa voimakas ulkopuolinen kansainvälinen taho puuttuu asiaan ja pannaan asiat järjestykseen.

Mutta voikohan tähän sittenkään aina luottaa?

Luottaminen siihen, että valloittajan päästäminen valtakuntaan ilman taistelua on aina vain ohime-

nevä tilanne ja korjautuu kyllä aikanaan on itsensä pettämistä.

Vaalikaamme siis kunniakkaita perinteitämme, maanpuolustustaitoa, -tahtoa ja -henkeä. Niin me ainakin Jääkäriprikaatin killassa teemme.

Jääkäriprikaatin perinnetila 10 vuotta

Kuvassa vasemmalta kiltalaiset Erkki J Ruokojä, Juhani Tolvanen, Viljo Rantapitkänen ja Seppo Ylinorppa tutustumassa perinnetilaan.

Perinnetilan vihkivät käyttöön Jääkäriprikaatin kunniajääkärit Arvo Ylitalo ja Pekka J Heikkilä silloisen Jääkäriprikaatin komentajan eversti Esa Pulkkisen kanssa.

Perinnetilaa rakentamassa ja suunnittelemassa Niilo Tasala, Kalle Sukuvaara, Jari Tuomisto ja Pekka J Heikkilä.

Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä

Kokopäiväinen veteraani Kalle Sukuvaara

Sotien veteraaniesittelyssä on hiljattain 90-vuoden ikäpäälun saavuttanut Sodankylän Rintamaveteraanien kunniapuheenjohtaja Kaarlo (Kalle) Sukuvaara. Hyväkuntoisena hän asuu edelleen omassa omakotitalossaan yhdessä puolisonsa Loviisa Annamarian kanssa. Hän on halunnut veteraaniasioita hoitaessaan, pitkäaikaisena oman yhdistyksensä puheenjohtajana ja Sotainvalidien Veljesliiton Sodankylän osaston varapuheenjohtajana, pyrkiä huolehtimaan siitä, ettei veteraania jätetä yksin, vaan häneen pidetään yhteyttä säännöllisesti tapaamisen, käymällä sopivin väliajoin häntä jututtamassa hänen kotonaan, hoitolaitoksessa ja yhteisissä ruokahetkissä ja eri veteraanitapaamisissa ja juhlatapahtumissa.

Sotien veteraanien arvostuksen palaututtua "normaaliksi" 1980-luvun lopulla on myös heidän halunsa kertoa kokemastaan kovasta ajasta sotien vuosina vapautunut ja on myös Sodankylässä julkaistu monia muisteluksia sodan ajoilta yksilön omasta näkökulmasta asioita tarkkaillen. Tämä on avartanut näkemystä ruohonjuuritasolle pitkien sotavuosien aikana. Näin on menetellyt myös Kalle Sukuvaara, joka tyttärensä ja vävynsä ja muiden läheisten avustuksella julkaisi vaimonsa hänelle antamaa lempinimeä kantavan muisteluksensa, jonka nimi ilmenee tämän jutun otsikosta. Teosta, jonka tuotto menee Sodankylän seurakunnan nuorisotyön tukemiseen saa edelleen kirjoittajalta.

Sotien veteraanien perinteen siirtäminen jälkipolville on nuorekkaalle kunniapuheenjohtajalle ollut veteraanityön punaisena lankana. Vielä avoimia kysymyksiä on muutamia tällä sektorilla mm. Sodankylän sankarihauta-alueelle opastustaulu, jonka perusteella myös talvisena aikana paikalle tulut omaiset pystyvät löytämään etsimänsä läheisen muistokiven lumen alta. Toinen vielä avoin kysymys on Sodankylän Veteraanitalon realisointi tasapuolisella tavalla

esimerkiksi edellä olevan asian rahoittamiseksi.

Paljon on tällä perinteen siirtämisen alueella paikkakunnalla kuitenkin jo saatu aikaiseksi. Edustava veteraanimatrikkeli, jonka lisäksi on työn alla, veteraanimuistomerkki veteraanitalojen piha-alueelle ja laatta kunnanviraston aulaan, muistomerkkejä Sodankylän alueen taisteluista kertomaan, Lohi-Sompion veteraanimaja ja Jääkäriprikaatin uusi, tänä vuonna jo kymmenen vuotta täyttävä perinnetila.

On luotu pohja vuosittaisille veteraaneja kunnioittaville tapahtumille paikkakunnalla: talvisodan päättymisen muistohetki 13.03. klo 11.00 sotaan lähdön muistomerkillä, kansallisen veteraanipäivän juhlaperinne, kaatuneitten muistopäivän seppeleenlasku, Jääkäriprikaatin komentajan lippujuhlapäivän kahvitapaaminen, joukko-osaston vuosipäivän juhlat, Itsenäisyyspäivän juhlat, kunniaavartio sankarihaudalla jouluaattona, jne. Näitä lueteltuja hankkeita ovat yhteistyössä olleet luomassa kaikki paikalliset veteraaniyhdistykset, Sodankylän kunta, seurakunta ja Jääkäriprikaati, unohtamatta

vapaaehtoissektorin Sodankylän Maanpuolustusjärjestöjen yhteistyötä (Somajytyä) ja luonnollisesti Jääkäriprikaatin joukko-osastokiltaa.

Veteraanien ääni on Sodankylässä kuulunut vuosittaisissa kutsuntatapahtumissa, koulujen juhlissa, varusmiestapaamisissa, valan esilukijoina, jopa päiväkodeissa. Luonnollisesti edellä kerrotuissa juhlatapahtumissa on perinteisesti kuulunut sotien veteraanin ääni kiitospuhevuorona tilaisuuden järjestäjille. Veteraanien keski-ikä nousesta jo nyt lähelle 90 vuotta on laskettu, että vielä 2020-luvulle siirryttäessä meillä on keskuudessamme omakohtaisesti sotien kovat kokemukset kokeneita veteraaneja kertomassa kokemastaan. Heidän lukumääränsä ei kuitenkaan silloin enää kata koko maan aluetta.

Samalla, kun kiitämme Kalle Sukuvaaraa osallisuudesta edellä kerrotuihin hankkeisiin, onnittelemme 90-vuotiasta veteraaniperinteen kokopäiväisestä vaalimisesta paikkakunnalla, toivomme hänelle itse tekemänsä veteraanikellon mittaavan virkeitä elinpäiviä myös jatkossa.

Tähtelän mittausaseman pitkä taival

Sodankylään sattuman kautta sijoitetusta tilapäisestä mittausasemasta kehkeytyi maailmanluokan tutkimuslaitos. Sodankylän geofysiikan observatorio on nykyisin Oulun yliopiston erillislaitos, joka työllistää Sodankylässä ja Oulussa noin 40 henkilöä.

Näistä suurin osa työskentelee Sodankylän Tähtelässä, jonne Suomalainen Tiedeakatemia perusti observatorion jo sata vuotta sitten.

Tilapäinen mittausasema 1882-1884

Ensimmäinen polaarivuosi järjestettiin vuosina 1882 – 1883. Se oli ensimmäinen kansainvälisesti koordinoitu polaarialueiden tutkimusta edistävä hanke. Suomeen perustettiin Sodankylän tilapäinen tutkimusasema ja aloitettiin mm. revontuli- ja magneettikentän tutkimukset. Asema sai vuoden tutkimkoajan hyvien tulostensa vuoksi.

Asema sijaitsi Pappilanniemen alueella Jeesiöjoen ylittävän sillan vieressä. Aseman johtajana toimi professori Selim Lemström Helsingin yliopistosta apunaan 1. ja 2. vuoden opiskelijoita, jotka tekivät varsinaisen rutiinityön. Sodankyläläiset eivät oikein tienneet, mitä mittausasemalla tehtiin, joten sitä varten pidettiin kyläkokous. Kokous päätteli asemalla tutkittavan tähtiä ja tästä svystä aseman työn-

tekijöitä alettiin kutsua tähtiherroiksi. Tämä nimi siirtyi myöhemmin nykyisen observatorioalueen nimeksi – Tähtelä on paikka, jossa tähtiherrat työskentelevät.

Geofysiikan observatorio perustetaan

Liki 30 vuotta myöhemmin aloittanut Suomalainen Tiedeakatemia päätti perustaa pysyvän aseman maapallon magneettikentän mittaamista varten. Sitä varten vuonna 1912 nuori maisteri Jaakko Keränen lähetettiin Sodankylään etsimään sopiva paikka mittausasemalle. Sellainen löytyikin Kitisen itärannalta Halssinkankaalta, jonne poromiehet yrittivät estää Keräsen pääsyn. Keränen oli kuitenkin päättänyt tutkia alueen, joten hän ui mittalaitteiden kanssa syyskuunä yönä Kitisen yli nykyisen Tähtelän kohdalta, teki mittauksia ja palasi ennen aamun valkenemista Sodankylään. Analysoidut tulokset osoittivat kiistatta, että Halssinkangas oli paras paikka magneettiselle asemalle Sodankylässä.

Suomen Senaatin määrättyä 400 ha maa-alueen magneettisen aseman käyttöön alkoi geofysiikan observatorion rakentaminen kesällä 1913. Observatorion perustamisen vuosipäivää vietetään perinteisesti syyskuussa. Ensimmäiset viralliset magneettikentän mittaukset alkoivat 1.1.1914 ja ne ovat jat-

kuneet Lapin sodan aiheuttamaa puolen vuoden katkosta lukuun ottamatta tähän päivään.

Myös meteorologisia mittauksia ja säähavaintoja tehtiin observatoriossa sen perustamisesta saakka. Vasta vuonna 1949 ne siirrettiin perustettavalle ilmatieteen observatoriolle.

Maisteri Jaakko Keränen oli itseoikeutetusti observatorion ensimmäinen johtaja, jonka ura jatkui myöhemmin nykyisen Ilmatieteen laitoksen edeltäjän Ilmatieteellisen keskuslaitoksen johtajana. Ensimmäisinä vuosikymmeninä johtajat vaihtuivat usein. 1920-luvulla observatoriolla oli käytössään revontulien kuvaamiseen soveltuva kamera, joka tuotti noin A4-kokoisia valokuvia lasilevyille.

Toinen Maailmansotakin vaikutti observatorioon

Revontulikuuvia kertyi arkistoon parin vuosikymmenen aikana yli 2000 kpl. 1930-luvulla observatorion silloinen johtaja Eyvind Suckdorff teki mullistavan löydön magneettikentän mittaamisessa. Hän löysi magneettiset helmiäispulsatiot, jotka värähtelevät noin kerran sekunnissa. Täsmälleen saman ilmiön oli löytänyt myös norjalainen L. Hørrang ja sattumalta molempien herrojen tutkimustulokset julkaistiin samassa kansainvälisessä tiedelehdessä peräkkäisinä artikkeleina.

Toinen Maailmansota ei juuri vaikuttanut observatorioon, paitsi Lapin sodan lopussa, jolloin perääntyvät saksalaiset tuhosivat observatorion ja samalla tuhoutui mittaamattoman arvokas revontulikuvakokoelma. Onneksi magneettikentän rekisteröinnit oli talletettu valokuvauspaperille, jotka ehdittiin viedä erääseen maakellariin suojaan ennen kuin saksalaiset tulivat observatorioalueelle.

Kohti kansainvälistä tutkimusta

Muutama vuosi Lapin sodan jälkeen vuonna 1949 geofysiikan observatoriosta eriytettiin säähavaintoja tekevä osa omaksi ilmatieteelliseksi observatorioksi. Seuraavana vuonna observatorio sai uuden,

oikein arkkitehdin suunnitteleman päärakennuksen. Ensimmäinen suomalainen naisarkkitehti Viivi Lönn sattui olemaan observatorionjohtaja Eyvind Sucksdorffin täti, joka auliisti hahmotteli tupakkaskin kanteen ensimmäisen luonnoksen päärakennuksesta. Siitä tuli edullinen ja toimiva yhdistetty toimisto- ja asuinrakennus.

Toukokuussa 1950 observatorio siis sai uuden päärakennuksen ja samalla myös johtaja vaihtui. Johtaja Hilpeläinen jätti observatorion nuoren maisteri Eero Katajan hoiviin. Kataja pitikin laitoksesta hyvää huolta koko työuransa ajan aina vuoteen 1992, jolloin hän jäi eläkkeelle Oulun yliopiston kunniatohtorina.

Seismologiset mittaukset aloitettiin vuonna 1956. Lapissa tapahtuu edelleenkin vuosittain useita pieniä maanjäristyksiä, jotka rekisteröityvät herkillä laitteilla.

Vuosi 1957 oli kansainvälinen geofysiikan vuosi, jolloin ensimmäinen satelliitti, venäläinen Sputnik, lensi avaruudessa. Tästä alkoi huima avaruustutkimuksen kehitys, johon myös observatorio omalta osaltaan osallistui. Saksasta laitoituksena saatu ionosfääritutka – ionosondi – asennettiin Tähtelään ja samalla rakennettiin ns. Ionosfääriasema, josta myöhemmin tuli EISCAT-tutka-asema.

Tähtitiede tulee observatorioon

Seuraava vuosikymmen vierähti uusien mittausten parissa. Aineistoa kertyi ja siitä tehtiin uusia tutkimuksia. Uutena mittalaitteena observatorioon tuli vuonna 1965 riometri, jolla mitataan ilmakehän aiheuttamaa radioaaltojen vähenemistä. Riometrejä hankittiin observatorioon useita ja ne sijoitettiin vuoteen 1970 mennessä Nurmijärven ja Utsjoen Kevon väliin ketjuksi, siis koko Suomen pituudelta.

Maan magneettikentän nopeita vaihteluita mitataan pulsaatiomagnetometrillä, jollainen observatorioon saatiin vuonna 1971. Vuosituhannen vaihteessa Oulun yliopiston operoima pulsaatiomagnetometriketju siirtyi observatorion hoidettavaksi.

Observatorion laitekannan kasvaessa tuli tarpeelliseksi perustaa

oma tekninen yksikkö, jonka vastuulle tuli erilaisten mittauslaitteiden huolto ja korjaaminen. Yksikön ensimmäiseksi päälliköksi tuli 1970-luvun alussa DI Arne Ranta, joka jäi muutama vuosi sitten eläkkeelle.

Observatorion perustamisesta saakka Suomalainen Tiedeakatemia oli halunnut sijoittaa Sodankylään myös tähtitieteellisen aseman, mutta useista vastoinkäymistä johtuen sellainen saatiin vasta vuonna 1973. Aseman hoitajaksi kutsuttiin tähtitieteilijä Johannes Kultima, joka tekikin ansiokkaasti napakorkeuksien mittauksia zeniittikaukoputkella aina epäviralliseen maailman ennätykseen saakka. Tällä tavalla saatiin mitattua maapallon pyörimisakselin prekessioliike, joka liikuttaa mm. Napapiiriä – tosin hyvin hitaasti. Mittauksia jatkettiin aina 1980-luvulle saakka, jonka jälkeen niistä ovat huolehtineet satelliitit.

EISCAT-järjestö perustetaan

Eurooppalainen sirontatutkajajärjestö perustettiin vuonna 1975. Alkuperäisiksi jäsenvaltioiksi tulivat Englanti, Saksa, Ranska, Norja, Ruotsi ja Suomi. Suomen suurin antenni rakennettiin Tähtelään vuonna 1980 ja ensimmäiset mittaukset tehtiin seuraavana vuonna. Alunperin kymmeneksi vuodeksi suunniteltu tutka ehti toimia 30 vuotta ennen lopettamistaan kännykkälinkkien ja digitelevision aiheuttamien häiriöiden vuoksi. Tutkalla tehdyt mittaukset ovat tuottaneet huikkeen määrän tieteellisiä julkaisuja, joista suomalaiset ovat kirjoittaneen paljon suuremman määrän kuin omistusosuus edellyttäisi. Suomi ja Sodankylä ovat kehittäneet EISCAT-tutkaa ehkä enemmän kuin kukaan muu maailmassa.

Sodankylän merkitystä tutkajärjestölle kuvastaa myös observatorion edellisen johtajan professori Tauno Turusen toimiminen EISCAT:in teknisenä apulaisjohtajana 1980-luvulla ja johtajana 1998-2002 sekä observatorion tulevan johtajan dos. Esa Turusen nelivuotinen (2009-2012) johtajakausi. Lisäksi pitää muistaa tutkimusprofessori Markku Lehtisen urauur-

tavat keksinnöt tutkatekniikan saralla. Ilman niitä EISCAT-tutka olisi ilmeisesti siirretty eläkkeelle jo pari vuosikymmentä sitten.

Observatoriosta kansainväliseksi tutkimuslaitokseksi

Elokuussa 1997 observatorio liitettiin Oulun yliopistoon erillislaitokseksi, mikä tarkoittaa sitä, että observatorio on suoraan yliopiston hallituksen alainen eikä kuulu mihinkään tiedekuntaan. Tämä hallinnollinen muutos on tuonut vakaudesta observatorion talouteen ja samalla laitos on kehittynyt vääjäämättä kohti maailman johtavimpia observatorioita.

Tähtelässä harjoitettu tutkimustoiminta on selvästi kansainvälistä huipputasoa, mistä on osoitukseena esimerkiksi observatorion kuuluminen valtakunnalliseen Inversiotutkimuksen huippuyksikköön.

Oulun yliopiston rehtori on todennut useasti, että observatorion julkaisutoiminta kilpailukykyinen mm. Lapin yliopiston kansainvälisen julkaisutoiminnan kanssa. Lisäksi observatorio menestyi hyvin Oulun yliopiston kansainvälisessä kokonaisarviointissa vuonna 2007.

Observatoriossa ohjataan myös opinnäytetöitä. Sodankylässä on tähän mennessä järjestetty viisi väitöstilaisuutta, joista viimeisin on Juha Vierisen Aalto yliopistolle tekemä väitös vuodelta 2012. Useat tohtorit, lisensiaatit, maisterit, kandidaatit ja insinöörit ovat saaneet tukevan pohjan työelämälleen Tähtelästä.

Vaikka Sodankylä onkin kaukana pohjoisessa erillään emoyliopistosta ja kaikesta muusta kansainvälisestä tutkimuksesta, täällä tehdään maailman parasta avaruustutkimusta maailman parhaimmilla laitteilla, joihin käydään tutustumassa maapallon toiselta puolelta. Sodankylän ja koko Suomen kannattaa syystä olla ylpeä Tähtelän alueesta.

Sodankylän geofysiikan observatorio juhlii 100-vuotista taivaltaan tulevan syyskuun 19. päivänä.

Tähtelän raunioilla sodan jälkeen.

Kansallisen veteraanipäivän juhla 27.4.2013 Kilpisjärvellä

Juhlaa vietettiin jo 19. kerran kolmen valtakunnan rajapyykillä. Juhlapuheen piti kenraaliluutnantti Ilkka Halonen. Tunturipappi Matti Poutanen suoritti vaikuttavan kenttähartauden ja musiikista vastasivat Tunturilaulajat ja Ballangerin mieskuoro Norjasta.

Paikalla olivat veteraanit: Armas Ilvo talvisodan veteraani, Aimo Moilanen Kilpisjärven taistelut, Antti Kallio Laatokan erämaan taistelut, Tauno Palo Kilpisjärven taistelut, Olli Kivioja ilmavoimat, Kyösti Jäppinen sotilaspoika, Ilkka Halonen sotilaspoika, Ulla Paakkola pikkulotta ja Helja Kivioja pikkulotta.

Lipun nostajina toimivat majuri res Seppo Suhonen ja kokelas Kristian Komulainen. Päiväjuhla pidettiin Kilpisjärven koululla. Juhlapuheen piti majuri res, fil tri Juhani Paakkola. Pääesiintyjinä olivat Ballangerin mieskuoro ja Tunturilaulajat. Tilaisuudessa palkittiin Armas Ilvo killan kultaisella levykkeellä ja Anni-Marja Valkeapää pronssisella levykkeellä. Konsertti oli suuremmoinen menestys ja sen pääjärjestäjä Lasse Mäkitalo palkittiin killan viirillä. Ensi vuonna on sitten 20. vuotisjuhla.

Juhlapuheen pitäjä kenraaliluutnantti evp Ilkka Halonen ja lipunostajat kokelas Kristian Komulainen sekä kiltaveli Seppo Suhonen.

Illalla pidettiin Kilpisjärven koululla maanpuolustusjuhla. Eturivissä oikealta: veteraanit Aimo Moilanen (Oulu) ja Antti Kallio (Laukaa), Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen, veteraani Armas Ilvo (Simo), kenraaliluutnantti Ilkka Halonen, rva Halonen, rva Paakkola ja Juhani Paakkola.

Kiltalaiset yhteiskuvassa Kilpisjärven koulun edessä.

Yösode palvelee Sodankylässä - asiakkaina Ivalon Rajan varusmiehet

Kun suurin osa suomalaisista miettii jo nukkumaan käymistä, vetää Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen sisar takin päällensä, etsii auton avaimet ja ajelee sotilaskotiin. Vähän ennen puolta yötä on kahvin oltava valmista ja pullakoreissa pihdit paikallaan.

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys sai vinkin kymmenkunta vuotta sitten yösoden järjestämisestä eräältä kantahenkilökuntaan kuu-

luvalta, joka oli huolissaan ulkona säässä kuin säässä jatkokuljetusta odottavista varusmiehistä. Kyse oli nimenomaan Ivalossa palvelevista Rajajääkärikomppanian pojista, jotka öisin lomaviikonlopun jälkeen saapuvat ympäri Pohjois-Suomea odottelemaan Sodankylään sotilaskodin eteen Sodankylästä Ivaloon menevää jatkokuljetusta. Yösoden tuotto ei ole suuren suuri, mutta työ tehdään pelkästään vapaaehtoisvoimin ja tällainen palve-

lu tuntuu olevan varusmiehille tärkeä. Tässä myös toteutuu se Sotilaskotiliiton ohje, jossa sanotaan, että enää ei ole yhdelläkään yhdistyksellä "omia" poikia, vaan varusmiehiä palvellaan yli joukko-osasto- ja yhdistysrajojen.

Yösode -innostus oli aluksi yhdistyksessä melkoinen, olihan se jännää pitää yöllä sotilaskotia auki. Suurimman alkuhuuman haihduttua on yösoden pitäjiksi vakiintunut puolenkymmentä henkilöä, jotka uskollisesti avaavat sotilaskodin ovet keskellä yötä muutaman kerran kuukaudessa.

Yksi näistä yösoden sisarista on Maire Järveläinen, joka ei tosin kurvaakaan autoa tallista vaan poikkeuksellisesti pyöräilee sotilaskotiin. Matkaa on reilut viisi kilometriä, joten lenkki kyllä käy jo ihan kuntoilusta. Maire ei hänen omien sanojensa mukaan pelota olla sotilaskodissa eikä ajella pyörällä pitkin Sodankylän teitä yöaikaan. Kerran tosin vähän arvelutti ulko-ovea avata, kun sotilaskodin ovelle oli vastasataneessa lumesa ilmestyneet suuret kengänjäljet, eikä jälkiä mennyt kuitenkaan pois päin. Näytti siltä, kuin sotilaskodissa olisi joku sisällä. Tarkempi tarkastelu osoitti, että kulkija oli mennyt lastauslaiturille ja hypännyt sieltä nurkan taakse, jolloin ei paluu jälkiä tullut. "Ja kun pyöräilen takaisin kotiin ja katuvalot loppuvat siellä meidän perällä, niin tuntuu, kuin metsä ottaisi syliinsä", hän kuvailee positiivisesti tuntemuksiaan. Maire saattaa tehdä monta yösodea peräjälkeen. Hankalaksi hän kokee ainoastaan sen, että sotilaskoti aukaistaan niin myöhään ja illalla pitää odotella, ennen kuin kannattaa kotoa lähteä.

"Kerran yksi varusmiehistä soitti pianoa koko sen ajan, kun olivat täällä", Maire kertoo sotilaskodin tapahtumista ja yllättävästä yöllisestä konsertista. Hän myös huomauttaa, etteivät kaikki työskentele siellä yksin, vaan joskus vuorolla saattaa olla myös kaksi sisarta.

Alikersantit Kärppä (vas.) ja Siekkinen, oppilas ylijääkäri Nousiainen sekä kokelas Mällinen totesivat, että palvelu on "ehdoton".

Yösoden palveluja käyttää kerrallaan 60-90 poikaa. Joskus varusmiehiä kuljettaa Ivaloon kaksi busssia, joskus yksi. Varusmiehet saavat tällä "pysäkillä" ostaa kaikkia sotilaskodin tuotteita, käydä vessassa, kenellä sellainen tarve on, eikä tarvitse värjötellä erityisesti talvisaikaan ulkona. Maire kertoo, että pullaa ei mene yöllä kovinkaan paljoa, pojat ostavat mieluummin sämpylöitä ja muuta suolaista. Karkkia tosin menee jonkin

verran matkaevääksi. Sodankylän varustarvikkeiden tarjonta on Ivalon sotilaskotia suurempi, joten niistä menee jonkun verran erityisesti ennen kotiutumista.

Rajajääkäri Jaukkuri ostaa sotilaskodista muista poiketen pullakahvit ja kehuu palvelua "todella hyväksi hommaksi". "Hyvä, että on tällainen pysäkki, sillä matkaa Ivaloon on vielä." Hänellä oli jäljellä enää 46 aamua, joten Sodankylän yösodessa käynnitkin loppuvat pian.

Pöydässä istuvat neljä Ivaloon menijää kehuvat palvelua melkein samoilla sanoilla. "Tämä on ehdoton. Tässä ehtii mukavasti syödä ja juoda vielä ennen Ivalon bussiin nousua eikä tarvitse seisoa pihalla." Ivaloon on matkaa Sodankylästä vielä 160 kilometriä.

Yösoden turvallisuudesta vastaavat valvontakamerat ja sotilaspoliisit, jotka käyvät sisaria tervehtimässä aina silloin tällöin.

Rajajääkäri Jaukkuri on tyytyväinen yösoden palveluihin.

Haloo Helsinki - täällä Sodankylä!

Kun neuvottelut paikallisen bändin saamiseksi kotiutamiskonserttiin tyssäivät vain reilua viikkoa ennen tapahtumaa, ei auttanut muu. Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja eli minä pyörittelin vähän aikaa nettisivuja "ohjelmatoimisto" -sanan kohdalta, kaivoin puhelimen käsilaukusta ja tökkäilin luuriin numeron. Tämä oli hätätilanne ja oli toimittava sen mukaan.

Numerosta vastasi Warner Music Live ja nuorimies, jonka valitsin yhteistyökumppaniksi ihan vain kuvan perusteella. Sain hönkäistyä luuriin sanan: "Emergency! Mitä voisit järjestää näin lyhyellä varoitusajalla?" Nuorimies lupasi palata asiaan hetken kuluttua. Kului muutama tunti, ja sain puhelimeen viestin: "Haloo Helsinki, millä kuulostas? Nätti tyttö laulamassa, pojat tykkäis", hän houkutteli. No, hyvältä se kuulosti, ja kun

vielä varmistin asian soittamalla kotiin bussissa matkaaville Jääkäritoimikunnan pojille, oli asia selvä. Johtokuntakin ymmärsi tilanteen vakavuuden ja suostui pyydettyyn korvaukseen.

Konsertin käytännön asioista sopiminen vyörytettiin muutaman tarkistuksen jälkeen Jääkäritoimikunnan pystyvien asiamiesten ja heidän ohjaajansa harteille ja puheenjohtaja sai huoletta kääntää auton nokan kohti kesälomaa ja Kilpisjärveä.

"Kannatti olla vuoden!"

Haloo Helsingin ensimmäinen auto saapui Jääkäriprikaatiin jo konserttipäivänä iltapäivällä. Me olimme luvanneet täältä mm. kantoapua ja täyttää raiderin vaatimuksia sitä mukaa kuin se varuskuntaympäristöön sopisi. Bändin puolelta oltiin hyvinkin ymmärtäväisiä; he

saapuivat tänne keikalta Kainuun Prikaatista, kaikkiaan neljä varuskuntakeikkaa jo tehneenä. Ennen varsinaista konserttia varuskunta rummutti melkoinen sadekuuro, mutta konsertin ajaksi sade taukosi ja kaikki saatiin hoidettua niin kuin pitikin. Jos toinen kitaristeista ei olisi innostunut niin kovasti ja tökännyt hyppiessään lavan katosta, olisi hänkin selvinnyt kastumatta.

"Kyllä täällä kannatti olla vuoden jo pelkästään tämän takia", oli alikersantti Erik Ravelinin mielipide konsertista. Vähän hän kaipaili lämpäriä alkuun, mutta tunnelma kohosi jo muutaman biisin jälkeen. "Melko kova meininki lopussa! En osaa sanoa, mikä olisi voinut mennä paremmin", Erik totesi.

Alikersantti Matias Mourujärvi eli Jääkäritoimikunnan kotiutunut puheenjohtaja oli myös tyytyväinen. "Osa on odottanut vuoden tätä päivää, hyvä, kun oli nimekkäämpi artisti konsertissa", hän toteaa. Erityisen tyytyväinen hän oli siitä, että Haloo Helsingin basisti ja solisti Elli Haloo (oikea nimi ei ole

yleisessä tiedossa) vietti lähes tunnin konsertin jälkeen lavan takana kuvattavana ja juttelemassa varusmiesten kanssa. "Tästä jäi hyvä fiilis."

Haloo Helsinki "syntyi" vuonna 2006 ja se julkaisi jäsenen albuminsa tämän vuoden helmikuussa. Tänä kesänä bändi on buukattu yli 40 keikalle. Ainakin tällä kertaa me, keski-ikäiset soden tädit ja varusmiehet puhuimme samaa kieltä.

Tukikomppanian alikersantit Erik Ravelin (vas.) ja Jouni Karhu pääsivät keikan jälkeen yhteiseen valokuvaan laulaja-basisti Elli Haloon kanssa.

Kuva: Kersantti Roope Jussi-Pekka

Konsertin avasi sotilaskotisisar Marja-Liisa Tapaninen.

VMTK-päivät Jääkäriprikaatissa Sodankylässä

Maanantai-illan linja-autosta astelee ulos Sodankylän sotilaskodin parkkipaikalle varusmiehiä varuskunnista ympäri Suomen. Näin kaikki VMTK-päivien osallistujat ovat saapuneet paikalle ja toiminta voi alkaa.

Majoittautuminen tapahtui vanhassa jääkärikasarmi ykkösessä, jossa saatiin hetki ihmetellä alkuperäisiä 60-luvun puukaappeja sekä vanhoja, isäukon aikaisia kalustuksia. Lämmintä vettä kasarmille ei saanut laisinkaan, mutta hyvän huumorin säestämänä tutustuimme muihin toimihenkilöihin taiselutarinoita kertoillen ja kuunnellen.

Tiistaipäivän ohjelma aloitettiin VMTK-päivien avauksella Jääkäriprikaatin komentajan eversti Petteri Koskisen toivottaessa VMTK:n toimihenkilöt tervetulleeksi Sodankylään. Tästä toiminta jatkui sosiaalipäällikkö Anne Mattilan sekä yliluutnantti Vesa Riipin isännöimässä työjärjestysasiat-presentaatioissa. Sotilaspastori Risto Alakärpän ”kaveria ei jätetä”-esityksen jälkeen jaoimme seurueemme työryhmiin työskentelemään erinäisten aiheiden pariin sekä kirjaamaan ajatuksia valtakunnallisista aloitteista varusmiespalveluksen ja VMTK-toiminnan parantamiseksi.

Päivällisen jälkeen pääsimme näkemään vilaukselta belgialaisten suorittamaa LTL-tarkastusta, mistä jatkoimme aloitteiden työstämisellä sekä uusien toimihenkilöiden perehdytyksellä. Myöhemmin ohjelmassa oli tutustuminen Jääkäriprikaatin perinnetilaan ja prikaatin varsinaisiin perinteisiin yliluutnantti Ari Järveläisen esittelemänä. Mukavana yllätyksenä ilmeni se, miten paljon historiaa ja perinnetietoa prikaatissa oltiin saatu kasattua pieneen tilaan ja kuinka tästä

huolimatta esittely oli todella mielenkiintoinen ja hyvin organisoitu.

Päivä kului verkkaisaan tahtiin hyvässä tunnelmassa, josta iltapäivän kevennyksenä matkasimme linja-autolla varuskunnan lähialueelle nauttimaan jääkäritoimikunnan ja yliluutnantti Riipin organisoimasta saunaillasta, maittavasta ruuasta sekä aurinkoisesta säästä. Raikkaiden löylyjen jälkeen oli hyvissä tunnelmissa aika palata kasarmille nauttimaan yönistä, vaikka tuntuikin oudolta nukkua paikassa missä aurinko ei laske oikeastaan ollenkaan.

Lähtöpäivän aamu koitti hilpeän yön jälkeen. Toimiryhmien aloitteet viimeisteltiin, koottiin yhteen ja kahvimunkkien saattamana käsiteltiin sotilaallisella käsiäänestyksellä. Samassa tilaisuudessa toimitimme myös VMTK:n uuden sihteeristön valinnan. Tilaisuuden jälkeen VMTK:lta puollon saaneet aloitteet aloittivat matkansa pääesikuntaan esiteltäväksi ja me, varusmiehet ja -naiset puolestaan ahtauduimme helteen

paahattamaan linja-autoon suuntaamaan mikäpä muukaan kuin oma tuttu kotikasarmi.

Oppi Jukka-Matias Keto-Tokoi
VMTK:n sihteeri
Karjalan prikaati

AUK 1/13

Jalkaväen aliupseerikurssi 113

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita kivääri-, tulenjohto- (KRH), tuliasema- (KRH), tiedustelu-, panssarintorjunta- ja moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin. Valtaosa koulutettavista on alun perin Jääkäriprikaatin omia varusmiehiä, mutta osa saapuu koulutukseen Lapin lennostosta ja Lapin ilmatorjuntarykmentistä.

Huollon eri toimialueille erikoistuvat tulevat ryhmänjohtajat saavat aluksi perustaidot ryhmän johtamisesta ja taistelusta Aliupseerikurssi 1:n aikana ennen kuin siirtyvät Hämeen rykmenttiin Lahteen tai Kainuun prikaatiin Kajaniin syventymään huollon saloihin. Samoin Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyvät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminan Reserviupseerikouluun.

Seitsemän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 1:n aikana oppilaat harjaantuvat partion ja ryhmän johtamisessa sekä oman ryhmän aseistuksen ja muun kaluston käsittelyssä. Nämä ovat tärkeitä taitoja, koska johtajan täytyy johtamiskyvyn lisäksi hallita myös ryhmänsä kaluston käsittely ja kouluttaminen kaikissa tilanteissa. Ali-

upseerikurssi 1:n aikana tätä osaa mista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampuharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana sekä kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampuharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

Jalkaväen Aliupseerikurssi 113:n oppilaat:

Hyvä fyysinen kunto ja kova henkinen kantti kannattelevat nuorta ryhmänjohtajan taimea tehtävien suorittamisessa silloin, kun vastuksina ovat väsymys, nälkä, painava rinkka, haastavat sääolosuhteet ja tiukat vaatimukset esimiehiltä. Aliupseeri- tai Reserviupseerikurssin aikana ei valmistuta johtajaksi vaan opitaan vasta perusteita siitä. Jalkaväen Ali-

upseerikurssin 113 suorittaneiden oppilaiden johtajakausi alkaa heinäkuun 2013 alussa kun saapumiserän 213 alokkaat saapuvat palvelukseen. Aliupseerikurssin aikana toisille oppilaille pidetyt loputtomalta tuntuneet sulkeisjärjestysharjoitukset ja rastit löytyvät jälleen edestänne, koulutettava joukko vaan vaihtuu sellaiseksi joka ei oikeasti osaa näistä asioista ennestään yhtään mitään. Haasteita siis on ja ne vain lisääntyvät kun erikoiskoulutuskauden alussa pääsette kouluttamaan itsellenne jääkäreistä omaa sodanajan joukkoa, tai toimitte apukouluttajina kun uusi Aliupseerikurssi alkaa tai toimitte muissa erityistehtävissä. Muistakaa silloin oman kurssinne aikaiset opit ja hyvät esimerkit omien kouluttajienne sekä esimiesten toimista. Ja muistakaa mitä lupasitte sotilasvalaa vannoessanne:

”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.”

Kiväärilinjan ja kurssin priimus, alikersantti Marjala Antti

Tiedustelulinjan priimus, alikersantti Vikajärvi Jyri

Panssarintorjuntalinjan priimus, alikersantti Mäkelä Jere

Kranaatinheitinlinjan priimus, alikersantti Mähönen Juuso

Moottorilinjan priimus, alikersantti Kotkaranta Juho

Moottorilinja

Nonii! Aliupseerikurssi 1 (AUK 1) alkoi autokoulun oppitunneilla, jossa Sodankylän ja Rovaniemen pojat tapasivat ensimmäistä kertaa. Ensimmäiset viikot tuntuivat raskailta, koska koulutusta oli aamusta iltaan, samalla tutustuimme toisiimme, sekä apukouluttaja Tajakkaan.

Muutamien viikkojen kuluttua aloimme harjoitella C1E käsittelyä linjanjohtajan Särkelän avulla. Harjoitukset alkoivat pyöriä tuvitain iltaisin, siten että toinen peruutteli, kun toinen oli vapaa-ajalla.

AUK 1:n ensimmäinen harjoitus oli taisteluharjoitus, jossa käyttiimme moottorialiupseerin kalustoa. Silloin muutamalla oli jo C1E kortti taskussa. Harjoitus onnistui meiltä erinomaisesti, koska hyökkäävä joukko ei onnistunut ohittamaan puolustustamme. Harjoituksen jälkeen meillä jatkui autokoulu sekä eriytyvä koulutus.

Eriytyvissä käytiin läpi mm. Masin rakenne sekä moottorialiupseerin tehtäviä. AUK 1:n ampumaharjoituksessa pääsimme kokeilemaan erilaisia aseita, kuten ilmatorjuntakonekivääriä sekä ajamaan telakuorma-autoa.

Keväällä koitti ajoharjoitus joka oli odotetuin AUK:n aikana. Siellä pääsimme kokeilemaan maastokuorma-autojen rajoja maastossa, sekä opettelemaan kouluttamista, kun pidimme jääkäreille tyypikoulutuksia. Kasarmille päästyämme juttelimme harjoituksesta porukalla ja nauroimme toistemme töhöilyille, kuten sille, kun yksi meistä päätti olla herättämättä ketään kipinänsä, koska ei tiennyt kenen kipinävuoro on ja päätti itse laittaa nukkumaan. Järveläinen ja Simoska pitivät yllä joukkueen henkeä ja huumoria omilla töhöilyillään. Kasarmi elämä oli linjalta hyvää eikä moitteita tullut, toki

linjan sisällä on harrastettu pientä jäynää mm. kaapit, kypärät ja pyörät ovat olleet suosiossa.

AUK 2:n huipennus oli Maa-voimien sotaharjoitus TROMBI13, joka järjestettiin Rovajärven ampuma-alueella. Siellä toimimme huoltojoukkueena, jonka ei pitäisi joutua ampumaan, mutta kuinka ollakaan ryhmityimme uudelle alueelle, jossa huomasimme olevamme etulinjassa. Taisteluiden alettua jouduimme irtaantumaan nopeasti, urku auki itikka ja rynkyt laulaen. Onnistuimme irtaantumisessa täydellisesti oman tulen avulla, josta saimme kehuja. Harjoitus oli mahtava ja hieno kokemus. TROMBIN jälkeen palauduimme kasarmilla pari päivää, ennen kuin lähdimme AUK 2:n ampumaharjoitukseen, jossa olimme tätä kirjoittaessani.

Aliupseerikurssi on ollut hieno kokemus kaikille ja avannut monille uusia ovia. Haluamme kiittää kaikkia kouluttajiamme, erityisesti yliluutnantti Särkelää ja kersantti Tajakkaa.

Kiväärilinja

”Järjestäytyminen oli hidasta, punkat hirveän näköisiä, näistä syistä välitöntä minuuttia viettämään. Mars mars!” Tämä lause tuli kyllä varmasti tutuksi meille kaikille jotka aloittivat Aliupseerikurssi 1:en (AUK 1). Kiväärilinjan vahvuus oli alussa iso joten meidät jaettiin kahteen joukkueeseen.

Ensimmäiset viikot vierivät erilaisissa kalusto koulutuksissa, oppitunneilla ja jääkäryhmän toimintaa harjoitellessa lähiharjoitus-alueilla.

AUK 1 oli paljolti opittujen asioiden kertaamista. Sitten tietenkin melkein joka ilta seistiin kasarmin sisäjärjestyspaikalla kuuntelemaan mitä olimme tehneet väärin ja mitä oikein. Vaikka aina välillä useimmilla sattui unohtumaan

kasarmikäyttäytyminen ja juosti välitöntä minuuttia viettämässä ja seisottiin iltaisin asennossa ”runtupuhuttelussa”, niin meillä oli hyvä yhteishenki ja etenkin harjoituksissa se näkyi! Harjoitukset sujuivat meiltä kaikilta erittäin hyvin ja siitä tulikin paljon hyvää palautetta.

AUK 1:n lopulla oli kokeita ja tehtiin valintoja ketkä lähtee reserviupseerikouluun ja erikoisaliupseerikouluun. Yksi joukkue muodostettiin meistä, jotka jäimme AUK 2:een. Vasta sen jälkeen pääsimme tekemään meille tarkoitettuja tehtäviä, eikä ollut enää sitä vanhan kertaamista. Yhteishenki tiivistyi ja parani entisestään samalla kun meitä oli enää puolet jäljellä.

Nyt alkaa olla aliupseerikurssi loppullaan ja valinnat edessä mihin komppaniaan tulevat alikersantit siirtyvät toimimaan johtajina. Suuret kiitokset ylikersantti Leinosella ja Poikelalle, yliluutnantti Näsille ja myös apukouluttajille, jotka kouluttivat ja opastivat meistä hyviä johtajien alkujä.

Kuvassa takana vasemmalta oppilas Aki Kangas, oppilas Juho Kotkanranta, oppilas Hannu-Pekka Mäkelä, oppilas Juho Viinikka, oppilas Arttu Vaarala, oppilas Pekka Haapsaari, oppilas Lassi Martin, oppilas Väinö Vanhamäki, oppilas Ville-Antti Paasovaara, oppilas Marko Jääri, oppilas Joonas Nieminen, oppilas Risto Simoska, edessä vasemmalta oppilas Iiro Lehtoniemi, oppilas Esa Peltoniemi, oppilas Ville Virkkula, oppilas Mikael Järveläinen, oppilas Valtteri Lehtinen, oppilas Hannu Laukkanen, oppilas Teemu Javarus, aivan edessä oppilas Teemu Sattanen.

Kuvassa takana vasemmalta oppilas Sarajärvi Jani, oppilas Vaara Petri, oppilas Terho Reino, oppilas Järvitalo Tuomo, oppilas Kuitunen Johannes, oppilas Majjala Ville, oppilas Neitola Joona, oppilas Hourula Oula, oppilas Takkula Jukka, edessä vasemmalta oppilas Pokka Roope, oppilas Aalto Ville, oppilas Marjala Antti, oppilas Martin Pekka, oppilas Laajoki Juho, oppilas Lang Matias, oppilas Viitajylhä Sami, oppilas Siironen Markus ja oppilas Oja Ilkka, poissa oppilas Lievetmursu Lasse.

Panssarintorjuntalinja

Panssarintorjunta tuo panssarivaunuryhmän pahin painajainen. Onneksi en ole panssarivaunun sisällä, kun ohjus osuu sitä kylkeen. Melkein aina pääsen lomilla kaverin kanssa vertailemaan, kummalla on ollut kovempi koulutus, kun hän on myös käynyt saman linjan muutama vuosi sitten. Sanoisin silti, että kummallakin on ollut yhtä rankka koulutus.

Aliupseerikurssi 1:n (AUK 1) alku oli pientä totuttelua uuteen kasarmiin, "uusiin" ihmisiin sekä uusiin asioihin. Esimerkiksi aikamääreet olivat tiukempia, kuin peruskoulutuskaudella edellisessä

komppaniassa. Heti aliupseerikurssin ensimmäisillä viikoilla aloimme harjoittelemaan sitä, mihin meidät oli valittu. Ohjusjärjestelmä 83M:n osat tulivat nopeasti tutuiksi. Välillä hommat olivat rankkoja, kun kannoimme järjestelmän eri osia umpihangessa, mutta se ei meitä lannistanut. AUK 1:n taisteluharjoitus oli fyysisesti rankka vähäisten yöunien takia, mutta silti jaksomme jatkaa loppuun asti.

Aliupseerikurssin alussa meitä oppilaita oli 11, joista sitten kolme jatkoi reserviupseerikurssille. Lisäksi pari oppilasta on joutunut lopettamaan kurssin kesken lykkäyksen

takia. Silti meno ei ole hyytynyt AUK 2:n aikana. AUK 2:n aikana olemme syventäneet oppejamme ryhmänjohtamisessa. Asemaan meno käsky on jo tuttua puuhaa, mutta ryhmittymiskäskyssä on vielä ainakin allekirjoittaneella pientä hiomista.

Vaikka linjamme on pienin tällä saapumiserällä, ei meillä luonnontapuuta. Vaikka välillä joillakin on mennyt sukset ristiin, olemme hyvin saaneet asiat sovittua. Uskoisin, että me kaikki odotamme tämän kurssin loppua, jolloin meidät kaikki ylennetään alikersanteiksi. Lopuksi lyhyt tulikomento: "Alfa 1 jyrä, TUHOA!"

Kuvassa vasemmalta oppilas Samuel Koivukangas, oppilas Pekka Timonen-Nissi, oppilas Jere Mäkelä, oppilas Aake Myllykangas, oppilas Joonas Pentti, ja oppilas Markku Matilainen

Tiedustelulinja

"Tiedustelulinna ASENTO! Olette saapuneet Sodankylän prikaatin ainoaan erikoiskoulutukseen". Näin alkoi tiedustelulinjan aliupseerikurssi (AUK 1) 1.3.2013. Suurin osa oppilaista oli kotoisin Sissikompaniasta, mutta mukaan mahtui myös pari 3.Jääkärikomppanian taistelijaakin. Ryhmähenki oli alusta asti toimivaa, mikä on tärkeää linjan toiminnan kannalta. AUK 1:n ensimmäiset viikot olivat hyvin teoriapainotteisia, kunnes koitettiin selviytymisharjoitus.

Selviytymisharjoitus on ollut harjoituksista haastavin, sillä satuihan talven kovimmat pakkaset sille viikolle. Koko harjoituksen aikana ei pakkasen laskenut alle 20

asteen ja öisin pakkasen hipoi 40 astetta. Pari yötä nukuttiin lumiekiepeissä ja -kammissa. Toisena aamuna sai kuitenkin käydä pesulla avannossa, jota kouluttajat sahaillivat yön pimeydessä. Sitten alkoi 24 tunnin soveltava vaihe missä viimeistään erotettiin jyvät akanoista.

AUK 1:n taisteluharjoitus erosi selviytymisharjoituksesta kuin yöpäivästä. Toiselta nimeltä "Tähyleiri" meni hyvin lepposissa merkeissä. Oli lämmin teltta, ruokaa mitä syödä ja mikä tärkeintä sai kunnon yöunet. Kaksi yötä vietimme harjoituksessa, jonka jälkeen osa hyvin levänneenä ja osa hieman huonommin, lähdimme hiihtämään

kohti voittoa suuresta taisteluharjoituksesta.

Kun reserviupseerikouluun ja erikoisaliupseerikurssille menevät nostivat kytkintä Sodankylästä, ryhmähenkemme tiivistyi entisestään. AUK 2 alkoi enemmän johtamisen koulutuksen merkeissä, mikä oli meidän linjalla jäänyt hyvin vähäiseksi.

AUK 2:n taisteluharjoitus osottautui vaikeammaksi kun olettimme AUK 1:n harjoituksen perusteella. Lähdimme suunnassa tiedustelemaan mahdollista vihollista jalkapatikalla...

Kuvassa takana vasemmalta oppilas Mäkikangas Ville, oppilas Tuomi Arto, oppilas Määttä Joni, oppilas Vuollet Eino, oppilas Torvinen Janne, oppilas Vuorinen Veikko, oppilas Ojanperä Akseli, edessä vasemmalta oppilas Glad Sylvester, oppilas Hamari Juho, oppilas Vikajärvi Jyri, oppilas Puusaari Teemu ja oppilas Leukku Aki.

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinja

“Tulikomentoja joukkue!” Tämä on tuttu sana jokaiselle kranaatinheitinlinjan tuliasemalinjan taistelijalle. 1.3.2013 alkoi Aliupseerikurssi 1 (AUK 1) 3. Jääkärikompaniassa. Tuivissa odottivat uudet ja joillekin jo peruskoulutuskaudelta ja siviilistä ennalta tutut, tulevat tuliasemalinjan oppilaat. Ryhmähenki oli jo heti alusta linjallamme hyvä ja erittäin oleellinen asia tuliasemalinjan taistelijoille, koska pienen, kahdentoista hengen ryhmässä joukkue henki oli kaikki kaikessa.

AUK 1 oli teoriapainotteinen parinviikon pläjäys, jossa kävimme läpi heittimen osat, ampumamenetelmät ja kaiken sen mitä se vaatii ollakseen piirulleen valmis ampumaan oikeaan paikkaan kaikissa olosuhteissa, ennen kuin pääsimme todella heittimen kanssa asemaan ja käytännössä tekemään sitä, mitä meille opetettiin.

Lukuisten asemaanmenojen jälkeen koitti AUK 1:n taisteluharjoitus, jossa pääsimme ampumaan

latausharjoituskranaatteja eli “latareita”, tulevaa ampumaharjoitusta varten. Taisteluharjoituksessa harjoituksessa kävimme läpi mm. pimeätoiminnan, laukeamattoman poistamisen ja monet muut asiat heittimellä toimintaan liittyvät asiat. Pääsimme myös käyttämään 120-millistä, raskasta heitintä.

AUK 1 huipentui Kyljärven Suonivaaranjängän ampumaharjoitukseen jossa 81-milliset heittimet ja 120-millinen heitin pääsivät tositoimiin ja laulamaan kaunistasointuaan. Jo ensimmäisten kranaattien lähdettyä ja osuessaan maaliin, mieli koheni ja tunne oli mahtava!

AUK 1 päättyi ja Reserviupseerikouluun lähtiät jättivät jäähyväiset 3. Jääkärikompanialle vähäsi aikaa. Porukka väheni ja ryhmähenki tiivistyi entisestään.

AUK 2 alkoi raskaalla “sissituliasema” koulutuksella, joka oli omalla tavallaan mukava, mutta fyysisesti raskaampi kuin jääkärikompanian kranaatinheitinkoulutus. Sissitoiminnassa omia etuuksiaan oli, kun ei tarvittu kypärää, sir-

palelliiveistä puhumattakaan, mutta siirtymät asemista tehtiin heittimet kannossa ja matkaa saattoi olla useampi kilometri suossa rämpimistä.

AUK 2:lla perehdyimme yhä syvemmin heittimen saloihin ja toimiin. Kurssin loppupuoli olikin lähinnä käytännön harjoittelua, eli leirielämää. Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoitus oli vaativampi, mitä osasimme odottaa. Vastuu oli suurempi kuin aiemmin koska, nyt opetetut asiat piti osata. Kaikkea ei kuitenkaan osattu mutta vertaisten ja apukouluttajien pienellä avustuksella ongelmista sevitettiin.

Kurssi huipentui jo kauan odotettuun välisotaan, “Trombiin”. Trombi oli vaativin ja totisin harjoitus, koska tilanne oli mitä ennalta saattaa arvata, eli sota.

Trombin jälkeen, ennen kurssin loppua, edessä olivat vielä Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunat ja kenttäkoeammunat joita kaikki odottivat. Kurssin loppu lähenee ja uudet haasteet odottavat tulevissa joukkotuotanto yksiköissä, uusien alokkaiden kanssa.

Loppuun haluan kiittää apukouluttajia ja erityisesti yliluutnantti Sulasalmea antamistaan tiedoista, taidoista ja neuvoistaan. Hän antoi meille, tuleville apukouluttajille sellaisen tietokannan, joka ei vielä välttämättä näytä siltä, mutta tulevalla johtaja kaudella asiat hoidutvat “sumussa, sateessa ja vaikka seitsemän pullon simassa”.

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

Tulenjohtolinja, kranaatinheitinlinjan toinen osa, toimii jo nimeenkin viitaten epäsuorantulen “silminä” ja maalien paikantajina. Jääkärijoukkueen mukana liikkuva tulenjohtopartio hyökkää kärjessä epäsuoraa tulta käyttäen, muun muassa vihollisten tuhoamiseen ja laumuttamiseen, jääkärijoukkueen liikkeen tahdittamiseen sekä tarvittaessa myös puolustukseen.

Aliupseerikurssi 1 (AUK 1) alkoi leppoisissa meiningeissä kranaatinheitinluokan penkkejä kuluttanen ja kasarmin lähialueella harjoitellen. Ensin varsinaisen tulenjohtotoiminnan aloittamista oli opittava perusteet: käsisuuntakehällä mittaaminen, radion ja sanoma-

laitteen käyttäminen, erilaiset tasotyöt, kartan luku, perus tulikomennon rakenne ja valmistelu.

YK:t, NEK:t, NAK:t ja KOK:t saivat uusien oppilaiden päät vähemmästäkin sekaisin. Parin viikon teoriapläjäyksen jälkeen Mellankankaan poterot tulivat enemmän ja vähemmän tutuksi lukuisten asemaan menojen ja maalien paikantamisen myötä. Uutera harjoittelu huipentui AUK 1 ensimmäiseen ampumaharjoitukseen, jossa osa oppilaista pääsi johtamaan ihan ihka-aitoa epäsuoraa tulta tuliasemaveljien tukemana.

Tuli kevät, AUK 1 päätökseen ja oli aika “jättää hyvästit” reserviupseerikouluun lähteville. Nyt 8 “tujan” voimin AUK 2:lla päästiin ns. tositoimiin: yhteistoimin-

taan muiden aselajien kanssa, tärkeimpänä kiväärilinja. Telakuorma-auton ilmasuojaan ajoa puolustukseen ryhmittymistä ja erityisesti meidän sodan ajan tehtävän, tulenjohto aliupseerin toimintaa harjoiteltiin useaan otteeseen kiväärilinjan matkassa.

Nopeus ratkaisee ja tulta on saatava kenttään nopeasti, muuten koko joukkue on vaarassa. Lukuisten harjoitusten ja viimeistään Maavoimien pääsotaharjoituksessa TROMBI13, linjan miehet osoittivat osaavansa asiansa paremmin kuin hyvin, vaativista tavoitteista ja aikamääreistä huolimatta.

Kiitokset linjan kouluttajille yliluutnantti Sulasalmeelle ja luutnantti Rundgrenille (aselajimme pääkouluttajat) unohtumattomasta ja muistoja tulvivasta aliupseerikurssista. Tämä on jokaisen linjalaisen hyvä lähteä syventämään johtamistaitojaan ja kouluttamaan omia sodan ajan joukkoja kukin mihinkin yksikköön. Mahtava kurssi, vaikei kaikki menisikään niin kuin Strömsössä tai kuten linjallamme sanotaan: “Ei se niin piirun päälle ole!”

Kuvassa takana vasemmalta oppilas Teppo Väänänen, oppilas Samuli Kivioja, oppilas Ville Ryttilahti, oppilas Jyri Kokkonen, edessä vasemmalta oppilas Hannu Piri, oppilas Peetja Sieppi, oppilas Jani Saarenpää ja oppilas Ville Keskitalo.

Kuvassa takana vasemmalta oppilas Teemu Niemi, oppilas Juuso Mähönen, oppilas Niko Karttunen, oppilas Lauri Lampinen, oppilas Heikki Tirinen, edessä vasemmalta oppilas Niko Ruuhonen ja oppilas Marko Rytty, poissa oppilas Jaakko Ylikulppi.

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen		
Palvelukseen astuminen	8.7.2013	Sodankylä
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	18.9.2013	Sodankylä
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	19.12.2013	Sodankylä
Juhlatilaisuuksia		
Kenttäiltohartaus	4.9.2013	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	17.9.2013	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	18.12.2013	Sodankylä
Jääkäriprikaatin vuosipäivä 1.10.	4.10.2013	Sodankylä
Urheilua		
Jääkäriprikaatin ampumamestaruuskilpailut	27.8.2013	Sodankylä
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	29.8.2013	Sodankylä
Ammunnan sotilaiden SM-kilpailut	2.-5.9.2013	Sodankylä
Jääkäriprikaatin partiosuunnistus	12.- 13.9.2013	Sodankylä
Harjoituksia		
Peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus	12.- 23.8.2013	Kyläjärvi
Kokelasvaellus	3.-5.9.2013	Lappi
Valmistavat sotilaspoliisi (SPOL)ammunnat	3.-5.9.2013	Kyläjärvi
Alueellinen SPOL-harjoitus	9.-13.9.2013	Vuosanka
Jalkamarssi	10.9.2013	Sodankylä
Maakuntakomppanian kertausharjoitus	11.-13.9.2013	Sodankylä
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 1	23.- 27.9.2013	Kyläjärvi
Aliupseerikurssin taisteluharjoitus	24.- 26.9.2013	Sodankylä
Jääkäriprikaatin yösuunnistus	25.9.2013	Sodankylä
Sissikomppanian partioammunnat	2.- 4.10.2013	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	7.- 11.10.	Kyläjärvi
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 2	14.- 20.10.	Kyläjärvi
Vahvennetun komppanian harjoitus	28.- 31.10.	Mellankangas
Käskynantoharjoitus	5.- 7.11.	Varuskunta
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat	11.- 15.11.	Sarriojärvi
Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	12.- 14.11.	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat	18.- 22.11.	Sarriojärvi
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	25.- 28.11.	Mellankangas
Siirtymismenetelmäharjoitus 2	6.- 28.11.	Lapin lääni
Aselajiharjoitus 213	2.-6.12.2013	Kyläjärvi

11.6.2013 järjestetyn liikuntapäivän jalkapallo-turnauksen voitti Sissikomppanian joukkue.

Lapin tähtikunta

Sodankylä Lapin tähtikunta

Sodankylä on elinvoimainen kasvukunta Keski-Lapin sydämessä. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2013:

Watercross 3.8.
Luosto Classic 8. - 11.8.
Peuriksen Pilheet 10.8.
Porttipahta Uistelut 31.8.
Kieringin maalaismarkkinat 6. - 8.9.
Tankavaaran Kultasymposium 12. - 13.9.
Joulunavajaiset 30.11.
Pertsan 60 v. Kultapainit 30.11.
Sodankylän Tanssin 30-vuotisjuhlanäytös 1.12.
Itsenäisyyspäivän juhla 6.12.

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää: www.sodankyla.fi

Sodankylän kunta
 Jäämerentie 1
 99600 SODANKYLÄ
kirjaamo@sodankyla.fi

Matkailuneuvonta
 Jäämerentie 3
 99600 SODANKYLÄ
info@sodankyla.fi

